C/2025/3752

17.9.2025

P9_TA(2024)0326

Tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger (SRMR3)

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. april 2024 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(C/2025/3752)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2023)0226),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0139/2023),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til udtalelse af 5. juli 2023 fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

— der henviser til udtalelse af 13. juli 2023 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0155/2024),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

([1]) EUT C 307 af 31.8.2023, s. 19.
([2]) EUT C 349 af 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. april 2024 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/... om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger (*)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionens afviklingsramme for kreditinstitutter og investeringsselskaber (»institutter«) blev oprettet i kølvandet på den globale finanskrise i 2008-2009 og efter Rådet for Finansiel Stabilitets internationalt godkendte »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« ([3]). EU's afviklingsramme består af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ([5]). Begge retsakter finder anvendelse på institutter, der er etableret i Unionen, og på enhver anden enhed, der er omfattet af nævnte direktivs eller nævnte forordnings anvendelsesområde (»enheder«). Unionens afviklingsramme har til formål på en velordnet måde at håndtere institutters og enheders sammenbrud ved at bevare institutters og enheders kritiske funktioner og undgå trusler mod den finansielle stabilitet og samtidig beskytte indskydere og offentlige midler. Desuden har EU's afviklingsramme til formål at fremme udviklingen af det indre marked for bankvirksomhed ved at skabe en harmoniseret ordning til at håndtere grænseoverskridende kriser på en koordineret måde og ved at undgå risici for ulige behandling.

(1a) På nuværende tidspunkt hviler bankunionen kun på to af de tre tilsigtede søjler, nemlig den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og den fælles afviklingsmekanisme (SRM). Den er derfor endnu ufuldstændig, da dens tredje søjle, den europæiske indskudsforsikringsordning (EDIS), mangler. Fuldførelsen af bankunionen er en integreret del af Den Økonomiske og Monetære Union og af den finansielle stabilitet, idet den navnlig vil mindske risikoen for, at der opstår en ond cirkel som følge af forbindelsen mellem banker og stat.

(*) Ændringerne i hele teksten følger af vedtagelsen af ændringsforslag 1. Ny eller ændret tekst er fremhævet med fede typer og kursiv; sletninger er angivet med symbolet ▌.

([1]) EUT C […] af […], s. […].

([2]) EUT C […] af […], s. […].

([3]) Rådet for Finansiel Stabilitet, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, 15. oktober 2014.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

(2) Flere år efter gennemførelsen af Unionens afviklingsramme, som den finder anvendelse i øjeblikket, giver den ikke de tilsigtede resultater med hensyn til nogle af disse mål. Selv om institutter og enheder har gjort betydelige fremskridt hen imod afviklingsmuligheder og har afsat betydelige ressourcer til dette formål, navnlig gennem opbygning af tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og opfyldning af afviklingsfinansieringsordninger, anvendes Unionens afviklingsramme sjældent. Visse mindre og mellemstore institutters og enheders sammenbrud afhjælpes i stedet hovedsagelig gennem uharmoniserede nationale foranstaltninger. ***Beklageligvis*** er det ***fortsat*** snarere skatteydernes penge, der anvendes, end ***branchefinansierede sikkerhedsnet, herunder*** afviklingsfinansieringsordninger. Denne situation synes at skyldes utilstrækkelige incitamenter. Disse utilstrækkelige incitamenter skyldes samspillet mellem EU's afviklingsramme og nationale regler, hvorved de vide skønsbeføjelser i vurderingen af almene hensyn ikke altid anvendes på en måde, der afspejler, hvordan Unionens afviklingsramme skulle finde anvendelse. Samtidig har EU's afviklingsramme kun været brugt i begrænset omfang på grund af risikoen for, at indskydere i indskudsfinansierede institutter bærer tab for at sikre, at disse institutter kan få adgang til ekstern finansiering under afvikling, navnlig i mangel af andre passiver, der kan omfattes af bail-in. Endelig har det forhold, at der er mindre strenge regler om adgang til finansiering uden for afvikling end i forbindelse med afvikling, modvirket anvendelsen af EU's afviklingsramme til fordel for andre løsninger, som ofte indebærer anvendelse af skatteydernes penge i stedet for egne ressourcer fra instituttet, enheden eller branchefinansierede sikkerhedsnet. Denne situation skaber igen risiko for fragmentering, risici for suboptimale resultater i forbindelse med forvaltning af institutters og enheders sammenbrud, navnlig hvad angår mindre og mellemstore institutter og enheder, og offeromkostninger fra uudnyttede finansielle ressourcer. Det er derfor nødvendigt at sikre en mere effektiv og sammenhængende anvendelse af Unionens afviklingsramme og sikre, at den kan anvendes, når det er begrundet i almene hensyn, herunder for mindre og mellemstore institutter.

(3) I henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 806/2014 skal medlemsstater, der har etableret et tæt samarbejde mellem Den Europæiske Centralbank (ECB) og de respektive nationale kompetente myndigheder, betragtes som deltagende medlemsstater med henblik på nævnte forordning. Forordning (EU) nr. 806/2014 indeholder imidlertid ingen oplysninger om processen for at forberede indledningen af det tætte samarbejde om afviklingsrelaterede opgaver. Der bør derfor fastsættes sådanne oplysninger.

(4) Intensiteten og detaljeringsgraden af det afviklingsplanlægningsarbejde, der er påkrævet med hensyn til datterselskaber, der ikke er udpeget som afviklingsenheder, varierer afhængigt af de pågældende institutters og enheders størrelse og risikoprofil, tilstedeværelsen af kritiske funktioner og koncernafviklingsstrategien. Den Fælles Afviklingsinstans (»Afviklingsinstansen«) bør derfor kunne tage hensyn til disse faktorer, når den udpeger de foranstaltninger, der skal træffes over for sådanne datterselskaber, og følge en forenklet tilgang, hvor det er relevant.

(5) Et institut eller en enhed, der likvideres i henhold til national lovgivning, efter at det er fastslået, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og Afviklingsinstansens konklusion om, at dets afvikling ikke er begrundet i almene hensyn, er i sidste ende på vej mod udtræden af markedet. Dette indebærer, at der ikke er behov for en plan for de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af sammenbrud, uanset om den kompetente myndighed allerede har inddraget det pågældende instituts eller den pågældende enheds tilladelse. Det samme gælder for den resterende del af et institut under afvikling efter overførslen af aktiver, rettigheder og passiver i forbindelse med en overførselsstrategi. Det bør derfor præciseres, at det i disse situationer ikke er nødvendigt at anvende afviklingsplaner.

(6) Afviklingsinstansen kan i øjeblikket forbyde visse udlodninger, hvis et institut eller en enhed ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det tages i betragtning ud over minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (»MREL«). For at sikre retssikkerhed og tilpasning til de eksisterende procedurer for gennemførelse af Afviklingsinstansens afgørelser er det imidlertid nødvendigt at præcisere rollerne for de myndigheder, der er involveret i proceduren for forbud mod udlodninger. Det bør derfor fastsættes, at Afviklingsinstansen bør rette en instruks om at forbyde sådanne udlodninger til den nationale afviklingsmyndighed, som bør gennemføre Afviklingsinstansens afgørelse. I visse situationer kan et institut eller en enhed desuden være forpligtet til at opfylde MREL-kravet på et andet grundlag end det grundlag, hvorpå instituttet eller enheden skal opfylde det kombinerede bufferkrav. Denne situation skaber usikkerhed med hensyn til betingelserne for udøvelse af Afviklingsinstansens beføjelser til at forbyde udlodninger og for beregningen af det maksimale udlodningsbeløb i forbindelse med MREL. Det bør derfor fastsættes, at Afviklingsinstansen i disse tilfælde bør pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at

forbyde visse udlodninger på grundlag af skønnet over det kombinerede bufferkrav, der følger af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 ([6]). For at sikre gennemsigtighed og retssikkerhed bør Afviklingsinstansen meddele det skønnede kombinerede bufferkrav til instituttet eller enheden, som derefter bør offentliggøre det skønnede kombinerede bufferkrav.

(7) Direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 fastsætter de beføjelser, der skal udøves af afviklingsmyndighederne, hvoraf nogle ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 806/2014. I den fælles afviklingsmekanisme kan dette skabe usikkerhed om, hvem der bør udøve disse beføjelser, og på hvilke betingelser de bør udøves. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvordan de nationale afviklingsmyndigheder kun bør udøve visse beføjelser, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, i forbindelse med enheder og koncerner, der henhører under Afviklingsinstansens direkte ansvar. I sådanne tilfælde bør Afviklingsinstansen, når den finder det nødvendigt, kunne pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve disse beføjelser. Afviklingsinstansen bør navnlig kunne pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at kræve, at et institut eller en enhed fører detaljerede registre over de finansielle kontrakter, som instituttet eller enheden er part i, eller at anvende beføjelsen til at suspendere visse finansielle forpligtelser i henhold til artikel 33a i direktiv 2014/59/EU. Eftersom de tilladelser til reduktion af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([7]),som også finder anvendelse på institutter og enheder og passiver, der er omfattet af MREL, imidlertid ikke kræver anvendelse af national lovgivning, bør Afviklingsinstansen kunne give disse tilladelser direkte til institutter eller enheder uden at skulle pålægge de nationale afviklingsmyndigheder instruks at udøve denne beføjelse.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ([8]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 ([9]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 ([10]) gennemførte i EU-retten det internationale »Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet«, der blev offentliggjort af Rådet for Finansiel Stabilitet den 9. november 2015 (»TLAC-standarden«), for globale systemisk vigtige banker, der i EU-retten betegnes som globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er). Ved forordning (EU) 2019/877 og direktiv (EU) 2019/879 blev det MREL-krav, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU og i forordning (EU) nr. 806/2014, også ændret. Det er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne i forordning (EU) nr. 806/2014 om MREL til gennemførelsen af TLAC-standarden for G-SII'er, for så vidt angår visse passiver, der kan anvendes til at opfylde den del af MREL, der bør opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver. Navnlig bør passiver, der rangerer på lige fod med visse udelukkede passiver, medtages i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, hvis beløbet for disse udelukkede passiver på afviklingsenhedens balance ikke overstiger 5 % af afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og der ikke opstår risici i forbindelse med princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, som følge af denne medtagelse.

(9) Reglerne for fastsættelse af MREL er hovedsagelig fokuseret på at fastsætte et passende MREL-niveau under antagelse af bail-in-værktøjet som den foretrukne afviklingsstrategi. Forordning (EU) nr. 806/2014 giver imidlertid Afviklingsinstansen mulighed for at anvende andre afviklingsværktøjer, nemlig dem, der er afhængige af overførsel af aktiviteterne i det institut, der er under afvikling, til en privat køber eller til et broinstitut. Det bør derfor præciseres, at hvis afviklingsplanen omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet ▌, ***uafhængigt eller kombineret med et andet afviklingsværktøj***, bør Afviklingsinstansen fastsætte MREL-niveauet for den pågældende afviklingsenhed på grundlag af de særlige forhold, der gør sig gældende for disse afviklingsværktøjer og de forskellige tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehov, som disse værktøjer medfører.

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 af 26. marts 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndigheder skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv (EUT L 241 af 8.7.2021, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

(10) MREL-niveauet for afviklingsenheder er summen af de forventede tab ved afvikling og rekapitaliseringsbeløbet, som sætter afviklingsenheden i stand til fortsat at opfylde betingelserne for tilladelse og sætte den i stand til at fortsætte sine aktiviteter i en relevant periode. Visse foretrukne afviklingsstrategier indebærer overførsel af aktiver, rettigheder og passiver til en modtager ▌, navnlig virksomhedssalgsværktøjet. I disse tilfælde finder de mål, der forfølges med rekapitaliseringskomponenten, muligvis ikke anvendelse i samme omfang som en åben bankbail-in-strategi, fordi Afviklingsinstansen ikke vil være forpligtet til at sikre, at afviklingsenheden igen opfylder sine kapitalgrundlagskrav efter afviklingsforanstaltningen. Ikke desto mindre forventes tabene i sådanne tilfælde at overstige afviklingsenhedens kapitalgrundlagskrav. Det bør derfor fastsættes, at MREL-niveauet for disse afviklingsenheder fortsat omfatter et rekapitaliseringsbeløb, der justeres på en måde, der står i rimeligt forhold til afviklingsstrategien.

(11) Hvis afviklingsstrategien omfatter anvendelse af andre afviklingsværktøjer end ***udelukkende*** bail-in, vil den pågældende enheds rekapitaliseringsbehov generelt være mindre efter afviklingen end i tilfælde af åben bankbail-in. Kalibreringen af MREL i et sådant tilfælde bør tage hensyn til dette aspekt ved vurderingen af rekapitaliseringskravet. Ved justeringen af MREL-niveauet for afviklingsenheder, hvis afviklingsplan omfatter virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet ▌, ***uafhængigt eller kombineret med et andet afviklingsværktøj,*** bør Afviklingsinstansen derfor tage hensyn til disse værktøjers karakteristika, herunder den forventede afgrænsning af overførslen til den private køber eller til broinstituttet, de typer instrumenter, der skal overføres, disse instrumenters forventede værdi og muligheder for afsætning og udformningen af den foretrukne afviklingsstrategi, herunder den supplerende anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver. Da afviklingsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde skal træffe afgørelse om en eventuel anvendelse af midler fra indskudsgarantiordningen til afvikling, og da en sådan afgørelse ikke med sikkerhed kan antages på forhånd, bør Afviklingsinstansen ikke tage hensyn til indskudsgarantiordningens potentielle bidrag til afvikling, når de kalibrerer MREL-niveauet. ***Denne tilgang mindsker også sandsynligheden for moralsk hasard ved at sikre, at enhederne ikke på forhånd antager, at midlerne fra den pågældende indskudsgarantiordning vil blive anvendt til at nå målet om 8 % af de samlede passiver og egne midler.***

▌

(13) I henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ([11]) har ECB kompetence til at udføre tilsynsopgaver i forbindelse med tidlig indgriben. Det er nødvendigt at mindske de risici, der er forbundet med forskellig gennemførelse i national lovgivning af foranstaltningerne til tidlig indgriben i direktiv 2014/59/EU, og at lette ECB's effektive og konsekvente anvendelse af sine beføjelser til at træffe foranstaltninger til tidlig indgriben. Disse foranstaltninger til tidlig indgriben blev indført for at sætte de kompetente myndigheder i stand til at afhjælpe forværringen af et instituts eller en enheds finansielle og økonomiske situation og så vidt muligt mindske risikoen for og virkningen af en mulig afvikling. På grund af manglende sikkerhed med hensyn til de udløsende faktorer for anvendelsen af disse foranstaltninger til tidlig indgriben og delvis overlapning med tilsynsforanstaltninger er der dog sjældent blevet anvendt foranstaltninger til tidlig indgriben. Bestemmelserne i direktiv 2014/59/EU om foranstaltninger til tidlig indgriben bør derfor afspejles i forordning (EU) nr. 806/2014, hvorved der sikres et enkelt og umiddelbart anvendeligt retligt redskab for ECB, og betingelserne for anvendelsen af disse foranstaltninger til tidlig indgriben bør forenkles og præciseres yderligere. For at fjerne usikkerheden med hensyn til betingelserne for og tidspunktet for fjernelse af ledelsesorganet og udpegelsen af midlertidige administratorer bør disse foranstaltninger udtrykkeligt identificeres som foranstaltninger til tidlig indgriben, og deres anvendelse bør være underlagt de samme udløsningsmekanismer. Samtidig bør ECB være forpligtet til at vælge passende foranstaltninger til håndtering af en specifik situation i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. For at gøre det muligt for ECB at tage hensyn til omdømmemæssige risici eller risici i forbindelse med hvidvask af penge eller informations- og kommunikationsteknologi bør ECB vurdere betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben, ikke kun på grundlag af kvantitative indikatorer, herunder kapital- eller likviditetskrav, gearingsniveau, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, men også på grundlag af kvalitative udløsende faktorer.

([11]) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

(14) Det er nødvendigt at sikre, at Afviklingsmyndigheden er i stand til at forberede en eventuel afvikling af et institut eller en enhed. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bør derfor underrette Afviklingsinstansen om forværringen af et instituts eller en enheds finansielle situation i tilstrækkelig god tid, og Afviklingsinstansen bør have de nødvendige beføjelser til at gennemføre forberedende foranstaltninger. For at gøre det muligt for Afviklingsinstansen at reagere så hurtigt som muligt på en forværring af et instituts eller en enheds situation bør forudgående anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben ikke være en betingelse for, at Afviklingsinstansen kan træffe foranstaltninger til markedsføring af instituttet eller enheden eller anmode om oplysninger med henblik på at ajourføre afviklingsplanen og udarbejde værdiansættelsen. For at sikre en konsekvent, koordineret, effektiv og rettidig reaktion på forværringen af et instituts eller en enheds finansielle situation og for at forberede en eventuel afvikling ordentligt er det nødvendigt at styrke samspillet og koordineringen mellem ECB, de nationale kompetente myndigheder og Afviklingsinstansen. Så snart et institut eller en enhed opfylder betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben, bør ECB, de nationale kompetente myndigheder og Afviklingsinstansen øge deres udveksling af oplysninger, herunder foreløbige oplysninger, og i fællesskab overvåge instituttets eller enhedens finansielle situation.

(14a) Hvis Afviklingsinstansen kræver oplysninger, der er nødvendige for at ajourføre afviklingsplaner, forberede en eventuel afvikling af en enhed eller foretage en værdiansættelse, bør ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder give Afviklingsinstansen disse oplysninger, i det omfang de har adgang til dem. Hvis de relevante oplysninger ikke allerede er tilgængelige for ECB eller de relevante nationale kompetente myndigheder, bør Afviklingsinstansen og ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder samarbejde om og indbyrdes koordinere indsamlingen af de oplysninger, som Afviklingsinstansen skønner nødvendige. I forbindelse med et sådant samarbejde bør de nationale kompetente myndigheder indsamle de nødvendige oplysninger under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

(15) Det er nødvendigt at sikre rettidig handling og tidlig koordinering mellem Afviklingsinstansen og ECB, eller den relevante kompetente nationale myndighed for så vidt angår mindre signifikante grænseoverskridende koncerner, når et institut eller en enhed stadig er en going concern, men hvor der er en væsentlig risiko for, at instituttet eller enheden bliver nødlidende. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed bør derfor så tidligt som muligt underrette Afviklingsinstansen om en sådan risiko. Denne underretning bør indeholde årsagerne til ECB's eller den relevante kompetente nationale myndigheds vurdering og en oversigt over de alternative foranstaltninger i den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, der er tilgængelige for at forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende, inden for en rimelig tidsfrist. En sådan tidlig underretning bør ikke berøre procedurerne for at fastslå, om betingelserne for afvikling er opfyldt. ECB's eller den relevante kompetente nationale myndigheds forudgående underretning af Afviklingsinstansen om en væsentlig risiko for, at et institut eller en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør ikke være en betingelse for en efterfølgende konstatering af, at et institut eller en enhed faktisk er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Hvis instituttet eller enheden på et senere tidspunkt vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke findes alternative løsninger til at forhindre et sådant sammenbrud inden for en rimelig frist, skal Afviklingsinstansen desuden træffe afgørelse om, hvorvidt der skal træffes afviklingsforanstaltninger. I et sådant tilfælde kan rettidigheden af afgørelsen om at anvende afviklingshandlinger over for et institut eller en enhed være afgørende for en vellykket gennemførelse af afviklingsstrategien, navnlig fordi et tidligere indgreb i instituttet eller enheden kan bidrage til at sikre tilstrækkelig tabsabsorberingskapacitet og likviditet til at gennemføre denne strategi. Det er derfor hensigtsmæssigt at give Afviklingsinstansen mulighed for i tæt samarbejde med ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed at vurdere, hvad der udgør en rimelig tidsramme for at gennemføre alternative foranstaltninger for at undgå instituttets eller enhedens sammenbrud. ***I forbindelse med denne vurdering bør der også tages hensyn til behovet for, at Afviklingsinstansen og den pågældende enhed bevarer evnen til at gennemføre afviklingsstrategien effektivt, hvis dette i sidste ende bliver nødvendigt, men det bør ikke hindre, at der træffes alternative foranstaltninger. Navnlig bør den påtænkte tidshorisont for de alternative foranstaltninger sikre, at effektiviteten af en potentiel gennemførelse af afviklingsstrategien ikke sættes på spil.*** For at sikre et rettidigt resultat og sætte Afviklingsinstansen i stand til at forberede sig korrekt på instituttets eller enhedens potentielle afvikling bør Afviklingsinstansen og ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed mødes regelmæssigt, og Afviklingsinstansen bør træffe afgørelse om hyppigheden af disse møder under hensyntagen til sagens omstændigheder.

(16) For at dække væsentlige overtrædelser af tilsynskravene er det nødvendigt yderligere at præcisere betingelserne for at fastslå, at moderselskabet, herunder holdingselskaber, er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et moderselskabs overtrædelse af disse krav bør anses for at være væsentlig, hvis arten og omfanget af en sådan overtrædelse kan sammenlignes med en overtrædelse, der, hvis den blev begået af et kreditinstitut, ville have begrundet den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.

(17) Afviklingsrammen skal potentielt anvendes på ethvert institut eller enhver enhed, uanset størrelse og forretningsmodel, ***med en positiv vurdering af offentlighedens interesse***. For at sikre et sådant resultat bør kriterierne for at anvende vurderingen af almene hensyn på et nødlidende institut eller en nødlidende enhed præciseres. ***Det er i så henseende nødvendigt at præcisere, at alt efter de specifikke omstændigheder kan instituttets eller enhedens funktioner anses for kritiske, hvis deres ophør ville påvirke den finansielle stabilitet eller kritiske tjenester på regionalt plan, navnlig hvis muligheden for at erstatte de kritiske funktioner bestemmes af det pågældende geografiske marked.***

(18) Vurderingen af, om afviklingen af et institut eller en enhed er begrundet i almene hensyn, bør afspejle den betragtning, at indskyderne er bedre beskyttet, når indskudsgarantiordningens midler anvendes mere effektivt, og tabene af disse midler minimeres. I vurderingen af almene hensyn bør afviklingsmålet om at beskytte indskydere derfor anses for bedre at kunne nås ved afvikling, hvis det ville være dyrere for indskudsgarantiordningen at vælge insolvens.

(19) Vurderingen af, om afviklingen af et institut eller en enhed er begrundet i almene hensyn, bør også så vidt muligt afspejle forskellen mellem på den ene side finansiering, der ydes gennem branchefinansierede sikkerhedsnet (afviklingsfinansieringsordninger eller indskudsgarantiordninger), og på den anden side finansiering fra medlemsstaterne med skatteydernes penge. Medlemsstaternes finansiering indebærer en større risiko for moralsk hasard og et mindre incitament til markedsdisciplin ***og bør kun overvejes under usædvanlige omstændigheder***. Ved vurderingen af målet om at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige bør Afviklingsinstansen derfor finde finansiering gennem afviklingsfinansieringsordningerne eller indskudsgarantiordningen at foretrække frem for finansiering gennem et tilsvarende beløb af midler fra medlemsstaternes budget.

(19a) Hvis de nationale regelsæt for insolvens og afvikling effektivt opfylder afviklingsrammens mål i samme omfang, bør den mulighed, der minimerer risikoen for skatteyderne og økonomien, foretrækkes. Denne tilgang sikrer en forsigtig og ansvarlig fremgangsmåde, der er i overensstemmelse med det overordnede mål om at beskytte både skatteydernes interesser og den bredere økonomiske stabilitet.

(19b) Ekstraordinær finansiel støtte for skatteydernes penge til institutter og enheder bør kun ydes, om overhovedet, for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af ekstraordinær eller systemisk karakter i økonomien, da det lægger en betydelig byrde på de offentlige finanser og forstyrrer de lige konkurrencevilkår på det indre marked.

(20) For at sikre, at afviklingsmålene nås på den mest effektive måde, bør ***det ved*** vurderingen af almene hensyn ***undersøges, om*** likvidationen af det nødlidende institut eller den nødlidende enhed ved almindelig insolvensbehandling ville opfylde afviklingsmålene mere effektivt ***end en afvikling*** og ikke kun i samme omfang.

(21) I lyset af erfaringerne med gennemførelsen af direktiv 2014/59/EU, forordning (EU) nr. 806/2014 og direktiv 2014/49/EU er det nødvendigt yderligere at præcisere, på hvilke betingelser der undtagelsesvis kan tillades forebyggende foranstaltninger, der kan betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. For at minimere konkurrencefordrejninger som følge af forskelle i indskudsgarantiordningernes karakter i Unionen bør sådanne ordningers indgreb i forbindelse med forebyggende foranstaltninger, der er i overensstemmelse med kravene i direktiv 2014/49/EU, og som betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagelsesvis tillades, hvis det modtagende institut eller den modtagende enhed ikke opfylder nogen af betingelserne for at blive anset for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Det bør sikres, at der træffes forebyggende foranstaltninger i tilstrækkelig god tid. ECB baserer i øjeblikket sin vurdering af, om et institut eller en enhed er solvent med henblik på forebyggende rekapitalisering, på en fremadrettet vurdering for de følgende 12 måneder af, om instituttet eller enheden kan opfylde kapitalgrundlagskravene i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i forordning (EU) 2019/2033 og det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU eller direktiv (EU) 2019/2034. Denne praksis bør fastlægges i forordning (EU) nr. 806/2014. Desuden kan foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne af værdiforringede aktiver, herunder porteføljeadministrationsinstrumenter eller aktivgarantiordninger, vise sig at være effektive og virkningsfulde med hensyn til at tackle årsagerne til eventuelle finansielle vanskeligheder, som institutter og enheder står over for, og forhindre, at de bliver nødlidende, og de kan derfor udgøre relevante forebyggende foranstaltninger. Det bør derfor præciseres, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger kan tage form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver.

(22) For at bevare markedsdisciplinen, beskytte offentlige midler og undgå konkurrenceforvridning bør forebyggende foranstaltninger fortsat være undtagelsen og kun anvendes for at håndtere situationer med alvorlige forstyrrelser på markedet eller for at bevare den finansielle stabilitet***, navnlig i tilfælde af en systemisk krise***. Desuden bør forebyggende foranstaltninger ikke anvendes til at imødegå tab, som er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt. Det mest pålidelige instrument til at identificere sådanne tab er en kvalitetskontrol af aktiverne foretaget af ECB, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([12]), eller kompetente nationale myndigheder. ECB og de nationale kompetente myndigheder bør anvende en sådan kontrol til at identificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, hvis en sådan kontrol kan foretages inden for en rimelig frist. Hvis dette ikke er muligt, bør ECB og de nationale kompetente myndigheder på grundlag af kontrolbesøg på stedet, hvor det er relevant, identificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, på den mest pålidelige måde under de foreliggende omstændigheder.

(23) Forebyggende rekapitalisering har til formål at støtte levedygtige institutter og enheder, der anses for at kunne støde på midlertidige vanskeligheder i den nærmeste fremtid, og forhindre, at deres situation forværres yderligere. For at undgå, at der ydes offentlig støtte til virksomheder, der allerede er urentable, når støtten ydes, bør forebyggende foranstaltninger, der ydes i form af erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter eller gennem foranstaltninger for værdiforringede aktiver, ikke overstige det beløb, der er nødvendigt for at dække kapitalunderskud som identificeret i det negative scenario med en stresstest eller tilsvarende. For at sikre, at den offentlige finansiering i sidste ende ophører, bør disse forebyggende foranstaltninger også være tidsbegrænsede og indeholde en klar tidsplan for deres afslutning (en »***strategi for udtræden af støtteforanstaltningen***«). Instrumenter uden fast løbetid, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, bør kun anvendes under ekstraordinære omstændigheder og være underlagt visse kvantitative begrænsninger, fordi de på grund af deres karakter ikke er velegnede til at opfylde betingelsen om midlertidig karakter.

(24) Forebyggende foranstaltninger bør begrænses til det beløb, som instituttet eller enheden ville have brug for til at opretholde sin solvens i tilfælde af en negativ scenariohændelse som fastsat i en stresstest eller en tilsvarende øvelse. I tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver bør det modtagende institut eller den modtagende enhed kunne anvende dette beløb til at dække tab på de overførte aktiver eller i kombination med en erhvervelse af kapitalinstrumenter, forudsat at det samlede beløb for den konstaterede mangel ikke overskrides. Det er også nødvendigt at sikre, at sådanne forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver er i overensstemmelse med eksisterende statsstøtteregler og bedste praksis, at de genopretter instituttets eller enhedens langsigtede rentabilitet, at statsstøtten begrænses til det nødvendige minimum, og at konkurrencefordrejninger undgås. Af disse grunde bør de berørte myndigheder i tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver tage hensyn til de specifikke retningslinjer, herunder planen vedrørende porteføljeadministrationsselskaber ([13]) og meddelelsen om håndtering af misligholdte lån ([14]). Disse retsbevarende foranstaltninger i form af foranstaltninger for værdiforringede aktiver bør også altid være underlagt den overordnede betingelse om midlertidig karakter. Offentlige garantier, der ydes for en bestemt periode i forbindelse med det pågældende instituts eller den pågældende enheds værdiforringede aktiver, forventes at sikre bedre overholdelse af betingelsen om midlertidig tilstand end overførsler af sådanne aktiver til en offentligt støttet enhed. For at sikre, ***at*** institutter***, der modtager støtte, overholder betingelserne for støtteforanstaltningen, bør ECB eller de nationale kompetente myndigheder anmode om en afviklingsplan fra institutter, der ikke har opfyldt deres forpligtelser. Hvis ECB eller en national kompetent myndighed er af den opfattelse, at foranstaltningerne i afhjælpningsplanen ikke kan sikre instituttets langsigtede levedygtighed, eller hvis instituttet ikke overholdt afhjælpningsplanen, bør ECB eller den relevante nationale kompetente myndighed vurdere, om instituttet er*** nødlidende eller forventeligt nødlidende ***i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014***.

(25) Det er vigtigt at sikre en hurtige og rettidige afviklingsforanstaltninger fra Afviklingsinstansens side, når sådanne foranstaltninger omfatter ydelse af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden. Det er derfor nødvendigt at give Afviklingsinstansen mulighed for at vedtage den pågældende afviklingsordning, inden Kommissionen har vurderet, om en sådan støtte er forenelig med det indre marked. For at sikre et velfungerende indre marked i et sådant scenario bør afviklingsordninger, der indebærer ydelse af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden, i sidste ende fortsat være underlagt Kommissionens godkendelse af en sådan støtte. For at sætte Kommissionen i stand til så tidligt som praktisk muligt at vurdere, om Afviklingsfondens støtte er forenelig med det indre marked, og for at sikre en gnidningsløs informationsstrøm er det også nødvendigt at fastsætte, at Afviklingsinstansen og Kommissionen straks bør udveksle alle nødvendige oplysninger om den mulige anvendelse af støtte fra Afviklingsfonden, og at fastsætte specifikke regler om, hvornår og hvilke oplysninger Afviklingsinstansen bør give Kommissionen som grundlag for Kommissionens vurdering af foreneligheden af Afviklingsfondens støtte.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

([13]) COM(2018) 133 final.

([14]) COM(2020) 822 final.

(26) Proceduren for indledning af afvikling og proceduren for afgørelsen om at anvende nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne er den samme. Det er derfor hensigtsmæssigt at tilpasse Afviklingsinstansens og enten ECB's eller den kompetente nationale myndigheds respektive opgaver, alt efter hvad der er relevant, når de på den ene side vurderer, om betingelserne for anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne er til stede, og på den anden side, når de vurderer betingelserne for vedtagelse af en afviklingsordning.

(27) Det er muligt, at afviklingsforanstaltninger skal anvendes på en afviklingsenhed, der er leder af en afviklingskoncern, mens nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser skal anvendes på en anden enhed i samme koncern. Indbyrdes afhængighed mellem sådanne enheder, herunder eksistensen af konsoliderede kapitalkrav, der skal genoprettes, og behovet for at aktivere mekanismer for tab i forudgående og efterfølgende led, kan gøre det vanskeligt at vurdere tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehovene for hver enhed separat og dermed at fastsætte de nødvendige beløb, der skal nedskrives og konverteres for hver enhed. Proceduren for anvendelse af beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i disse situationer bør derfor præciseres, hvorved Afviklingsinstansen bør tage hensyn til sådanne indbyrdes afhængighedsforhold. Hvis en enhed opfylder betingelserne for anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen, og en anden enhed inden for samme koncern samtidig opfylder betingelserne for afvikling, bør Afviklingsinstansen med henblik herpå vedtage en afviklingsordning, der omfatter begge enheder.

(28) For at øge retssikkerheden og i betragtning af den potentielle relevans af passiver, der kan opstå som følge af fremtidige usikre begivenheder, herunder resultatet af retssager, der verserer på afviklingstidspunktet, er det nødvendigt at fastsætte, hvilken behandling disse passiver bør modtage med henblik på anvendelsen af bail-in-værktøjet. De ledende principper i denne henseende bør være dem, der er fastsat i regnskabsreglerne, navnlig regnskabsreglerne i den internationale regnskabsstandard 37 som vedtaget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ([15]). På dette grundlag bør afviklingsmyndighederne sondre mellem hensættelser og eventualforpligtelser. Hensættelser er passiver, der vedrører en sandsynlig udstrømning af midler, og som kan anslås pålideligt. Eventualforpligtelser indregnes ikke som regnskabsmæssige forpligtelser, da de vedrører en forpligtelse, som ikke kan anses for sandsynlig på tidspunktet for skønnet, eller som ikke kan anslås pålideligt.

(29) Da hensættelser er regnskabsmæssige forpligtelser, bør det præciseres, at sådanne hensættelser skal behandles på samme måde som andre passiver. Sådanne hensættelser bør kunne omfattes af bail-in, medmindre de opfylder et af de specifikke kriterier for at blive udelukket fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde. I betragtning af den potentielle relevans af disse hensættelser i forbindelse med afvikling og for at sikre sikkerhed i anvendelsen af bail-in-værktøjet bør det præciseres, at hensættelser er en del af de passiver, der er omfattet af bail-in, og at bail-in-værktøjet derfor finder anvendelse på dem.

(30) I henhold til regnskabsprincipperne kan eventualforpligtelser ikke indregnes som passiver og bør derfor ikke kunne omfattes af bail-in. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at en eventualforpligtelse, der ville opstå som følge af en begivenhed, som er usandsynlig eller ikke kan anslås pålideligt på tidspunktet for afviklingen, ikke forringer afviklingsstrategiens effektivitet og navnlig bail-in-værktøjets effektivitet. For at nå dette mål bør valuaren som led i værdiansættelsen med henblik på afvikling vurdere eventualforpligtelser, der er opført på balancen for instituttet eller enheden under afvikling, og kvantificere disse passivers potentielle værdi efter valuarens bedste evne. For at sikre, at instituttet eller enheden efter afviklingsprocessen kan opretholde tilstrækkelig markedstillid i et passende tidsrum, bør valuaren tage hensyn til denne potentielle værdi ved fastsættelsen af det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres for at genoprette kapitalprocenterne i det institut, der er under afvikling. Afviklingsmyndigheden bør navnlig anvende sine konverteringsbeføjelser på passiver, der er omfattet af bail-in, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at rekapitaliseringen af instituttet under afvikling er tilstrækkelig til at dække potentielle tab, der kan opstå som følge af et passiv, der kan opstå som følge af en usandsynlig hændelse. Ved vurderingen af det beløb, der skal nedskrives eller konverteres, bør afviklingsmyndigheden nøje overveje virkningen af det potentielle tab på instituttet under afvikling på grundlag af en række faktorer, herunder sandsynligheden for, at begivenheden bliver til virkelighed, tidsrammen for dens indtræden og eventualforpligtelsens størrelse.

([15]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1).

(31) Under visse omstændigheder kan Afviklingsinstansen, efter at Den Fælles Afviklingsfond har ydet et bidrag på op til højst 5 % af instituttets eller enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, anvende yderligere finansieringskilder til yderligere at støtte deres afviklingsforanstaltninger. Det bør præciseres nærmere, under hvilke omstændigheder Den Fælles Afviklingsfond kan yde yderligere støtte, hvis alle passiver med en lavere prioritet end indskud, der ikke er obligatorisk eller skønsmæssigt udelukket fra bail-in, er blevet nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

(32) Afviklingens succes afhænger af, at Afviklingsinstansen har rettidig adgang til relevante oplysninger fra de institutter og enheder, der hører under Afviklingsinstansens ansvar, og fra offentlige institutioner og myndigheder. I den forbindelse bør Afviklingsinstansen kunne få adgang til statistiske oplysninger, som ECB har indsamlet under sin centralbankfunktion, ud over de oplysninger, som ECB har til rådighed som tilsynsmyndighed inden for rammerne af forordning (EU) nr. 1024/2013. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 ([16]) bør Afviklingsinstansen sikre fysisk og logisk beskyttelse af fortrolig statistisk information og kræve tilladelse til ECB med henblik på yderligere overførsel, der kan være nødvendig for udførelsen af Afviklingsinstansens opgaver. Da oplysninger vedrørende antallet af kunder, for hvilke et institut eller en enhed er den eneste eller vigtigste bankpartner, og som opbevares af de centrale automatiske mekanismer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ([17]), kan være nødvendige for at foretage vurderingen af almene hensyn, bør Afviklingsinstansen kunne modtage disse oplysninger fra sag til sag. Det nøjagtige tidspunkt for Afviklingsinstansens indirekte adgang til oplysninger bør også præciseres. Navnlig når de relevante oplysninger er tilgængelige for et institut eller en myndighed, der er forpligtet til at samarbejde med Afviklingsinstansen, når Afviklingsinstansen anmoder om oplysninger, bør den pågældende institution eller myndighed give Afviklingsinstansen disse oplysninger. Hvis oplysningerne på det pågældende tidspunkt ikke er tilgængelige, bør Afviklingsinstansen, uanset årsagen til denne manglende tilgængelighed, kunne indhente disse oplysninger fra den fysiske eller juridiske person, der har disse oplysninger, gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller direkte efter at have underrettet disse nationale afviklingsmyndigheder herom. Det bør også være muligt for Afviklingsinstansen at præcisere proceduren og den form, hvori den bør modtage oplysninger fra finansielle enheder, for at sikre, at sådanne oplysninger passer bedst til dens behov, herunder virtuelle datarum. For at sikre det bredest mulige samarbejde med alle enheder, der er i stand til at opbevare data, der er af relevans for Afviklingsinstansen, og som er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, og for at undgå overlappende anmodninger til institutter og enheder bør de offentlige institutioner og myndigheder, med hvilke Afviklingsinstansen bør kunne samarbejde, kontrollere tilgængeligheden af oplysninger og udveksle oplysninger, omfatte medlemmerne af Det Europæiske System af Centralbanker, de relevante indskudsgarantiordninger, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de europæiske tilsynsmyndigheder og den europæiske stabilitetsmekanisme. Endelig bør Afviklingsinstansen for at sikre rettidig indgriben i forbindelse med finansielle ordninger, der er indgået aftale om for Den Fælles Afviklingsfond efter behov, underrette Kommissionen og ECB, så snart den mener, at det kan være nødvendigt at aktivere sådanne finansielle ordninger og give Kommissionen og ECB alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med sådanne finansielle ordninger.

(33) Artikel 86, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU fastsætter, at almindelig insolvensbehandling af institutter og enheder, der er omfattet af nævnte direktiv, kun kan indledes på afviklingsmyndighedens initiativ, og at en afgørelse om at underkaste et institut eller en enhed almindelig insolvensbehandling kun kan træffes med afviklingsmyndighedens samtykke. Denne bestemmelse afspejles ikke i forordning (EU) nr. 806/2014. I overensstemmelse med den opgavefordeling, der er fastsat i forordning (EU) nr. 806/2014, bør de nationale afviklingsmyndigheder høre Afviklingsinstansen, inden de handler i overensstemmelse med artikel 86, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, for så vidt angår institutter og enheder, som Afviklingsinstansen har direkte ansvar for.

(34) Udvælgelseskriterierne for stillingen som næstformand for Afviklingsinstansen er de samme som kriterierne for udvælgelse af formanden og andre fuldtidsmedlemmer af Afviklingsinstansen. Det er derfor hensigtsmæssigt også at give næstformanden for Afviklingsinstansen de samme stemmerettigheder som formanden og fuldtidsmedlemmerne af Afviklingsinstansen.

I

([16]) Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

(36) For at give Afviklingsinstansen mulighed for på et plenarmøde at foretage en foreløbig vurdering af det foreløbige budgetforslag, inden formanden forelægger sit endelige udkast, bør formandens frist til at fremsætte et første forslag til Afviklingsinstansens årlige budget forlænges.

(37) Efter den indledende opbygningsperiode for Den Fælles Afviklingsfond, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, kan dens disponible finansielle midler opleve mindre fald til under målniveauet, navnlig som følge af en stigning i de dækkede indskud. Det er således sandsynligt, at størrelsen af de ex ante-bidrag, der kan opkræves under disse omstændigheder, vil være lille. Det kan således være muligt, at størrelsen af disse ex ante-bidrag i nogle år ikke længere svarer til omkostningerne ved opkrævningen af disse bidrag. Afviklingsinstansen bør derfor kunne udskyde opkrævningen af ex ante-bidrag i ***op til tre år***, indtil det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker Afviklingsinstansens kapacitet til at anvende Den Fælles Afviklingsfond.

(38) Uigenkaldelige betalingsforpligtelser er et af elementerne i Den Fælles Afviklingsfonds disponible finansielle midler. Det er derfor nødvendigt at præcisere, under hvilke omstændigheder disse betalingsforpligtelser kan indkaldes, og den gældende procedure for ophævelse af forpligtelserne, hvis et institut eller en enhed ophører med at være omfattet af forpligtelsen til at betale bidrag til Den Fælles Afviklingsfond. For at skabe større gennemsigtighed og sikkerhed med hensyn til andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser i det samlede beløb af ex ante-bidrag, der skal opkræves, bør Afviklingsinstansen fastsætte en sådan andel på årsbasis inden for de gældende grænser.

(39) Det maksimale årlige beløb for ekstraordinære ex post-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond, som det er tilladt at indkalde, er i øjeblikket begrænset til tre gange størrelsen af ex ante-bidragene. Efter den indledende opbygningsperiode, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, vil sådanne ex ante-bidrag under andre omstændigheder end anvendelsen af Den Fælles Afviklingsfond kun afhænge af variationer i de dækkede indskud og vil derfor sandsynligvis blive små. Hvis det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag baseres på ex ante-bidrag, kan det føre til en drastisk begrænsning af Den Fælles Afviklingsfonds mulighed for at opkræve ex post-bidrag og dermed reducere dens handleevne. For at undgå et sådant resultat bør der fastsættes en anden grænse, og det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag, der kan indkaldes, bør fastsættes til tre gange en ottendedel af målniveauet for Afviklingsfonden.

(40) Den Fælles Afviklingsfond kan anvendes til at støtte anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, hvorved en række aktiver, rettigheder og passiver i instituttet under afvikling overføres til en modtager. I så fald kan Afviklingsinstansen have en fordring på den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden i forbindelse med den efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling. Dette kan forekomme, hvis Den Fælles Afviklingsfond anvendes i forbindelse med tab, som kreditorer ellers ville have båret, herunder i form af garantier for aktiver og passiver eller dækning af forskellen mellem de overførte aktiver og passiver. For at sikre, at de aktionærer og kreditorer, der efterlades i den resterende del af instituttet eller enheden, effektivt absorberer tabene i det institut, der er under afvikling, og forbedre muligheden for tilbagebetaling ved insolvens til Afviklingsinstansen, bør Afviklingsinstansens fordringer mod den resterende del af instituttet eller enheden og fordringer, der opstår som følge af rimelige udgifter, som Afviklingsinstansen har afholdt korrekt, have samme prioritet ved insolvens som i prioritetsrækkefølgen for de nationale afviklingsfinansieringsordninger i hver deltagende medlemsstat, som bør være højere end prioritetsrækkefølgen for indskud og indskudsgarantiordninger. Eftersom kompensationer udbetalt til aktionærer og kreditorer fra Den Fælles Afviklingsfond som følge af overtrædelser af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, har til formål at kompensere for resultaterne af afviklingsforanstaltninger, bør disse kompensationer ikke give anledning til krav fra Afviklingsinstansen.

(41) Da nogle af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 806/2014 om den rolle, som indskudsgarantiordninger kan spille i forbindelse med afvikling, svarer til bestemmelserne i direktiv 2014/59/EU, bør de ændringer af disse bestemmelser i direktiv 2014/59/EU, der blev foretaget ved [Publikationskontoret: Indsæt venligst nummeret på direktivet om ændring af direktiv 2014/59/EU], afspejles i forordning (EU) nr. 806/2014.

(42) Gennemsigtighed er afgørende for at sikre markedsintegritet, markedsdisciplin og beskyttelse af investorer. For at sikre, at Afviklingsinstansen er i stand til at fremme og deltage i bestræbelserne på at opnå større gennemsigtighed, bør Afviklingsinstansen have mulighed for at offentliggøre oplysninger, der følger af dens egne analyser, vurderinger og konstateringer, herunder dens vurderinger af afviklingsmulighederne, hvis en sådan offentliggørelse ikke vil være til skade for beskyttelsen af almene hensyn med hensyn til finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, og der er mere tungtvejende almene hensyn i forbindelse med udbredelsen.

(43) Forordning (EU) nr. 806/2014 bør derfor ændres.

(44) Af hensyn til sammenhængen bør de ændringer af forordning (EU) nr. 806/2014, der svarer til ændringerne af direktiv 2014/59/EU pr. [Publikationskontoret: Indsæt venligst nummeret på direktivet om ændring af direktiv 2014/59/EU], anvendes fra samme dato som gennemførelsesdatoen for [Publikationskontoret: Indsæt venligst nummeret på direktivet om ændring af direktiv 2014/59/EU], som er den [Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. Der er imidlertid ingen grund til at forsinke anvendelsen af de ændringer af forordning (EU) nr. 806/2014, der udelukkende vedrører den fælles afviklingsmekanismes funktion. Disse ændringer bør derfor anvendes fra den [Publikationskontoret: Indsæt datoen en måned efter denne forordnings ikrafttræden].

(45) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre effektiviteten af genopretnings- og afviklingsrammen for institutter og enheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de risici, som forskellige nationale tilgange kan medføre for det indre markeds integritet, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 806/2014

I forordning (EU) nr. 806/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 24a) affattes således:

»24a) »afviklingsenhed«: en juridisk person, der er etableret i en deltagende medlemsstat, og som i henhold til artikel 8 i nærværende forordning er identificeret af Afviklingsinstansen eller den nationale afviklingsmyndighed som en enhed, der er omfattet af afviklingsforanstaltningerne i afviklingsplanen«

b) Følgende indsættes som nr. 24d) og 24e):

»24d) »tredjelands-G-SII«: et tredjelands-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 134), i forordning (EU) nr. 575/2013

24e) »G-SII-enhed«: en G-SII-enhed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 136), i forordning (EU) nr. 575/2013«

c) Nr. 49) affattes således:

»49) »passiver, der er omfattet af bail-in«: passiver, herunder passiver, der giver anledning til regnskabsmæssige hensættelser, og kapitalinstrumenter, der ikke er egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter fra en enhed som omhandlet i artikel 2, og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i henhold til artikel 27, stk. 3«.

2) I artikel 4 indsættes følgende stk. 1a:

»1a. Medlemsstaterne underretter hurtigst muligt Afviklingsinstansen om deres anmodning om at indgå i et tæt samarbejde med ECB i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Efter underretningen i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, og inden der etableres et tæt samarbejde, fremlægger medlemsstaterne alle oplysninger om de enheder og koncerner, der er etableret på deres område, og som Afviklingsinstansen måtte kræve for at forberede sig på de opgaver, den pålægges ved denne forordning og aftalen.«

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, fjerde afsnit, første punktum, affattes således:

»De nationale afviklingsmyndigheder skal ved udførelsen af de opgaver, som er omhandlet i dette stykke, anvende de relevante bestemmelser i denne forordning. Alle henvisninger til Afviklingsinstansen i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 5, artikel 8, stk. 6, 8, 12 og 13, artikel 10, stk. 1-10, artikel 11-14, artikel 15, stk. 1, 2 og 3, artikel 16, artikel 18, stk. 1, 1a og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1-7, artikel 21, stk. 8, andet afsnit, artikel 21, stk. 9 og 10, artikel 22, stk. 1, 3 og 6, artikel 23 og 24, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 1-15, artikel 27, stk. 16, andet afsnit, andet punktum, tredje afsnit, fjerde afsnit, første, tredje og fjerde punktum, og artikel 32 læses som henvisninger til de nationale afviklingsmyndigheder for så vidt angår koncerner og enheder som omhandlet i første afsnit.«

b) Stk. 5 ændres som følger:

i) Ordene »artikel 12, stk. 2« erstattes med ordene »artikel 12, stk. 3«.

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Efter at den i første afsnit omhandlede underretning har fået virkning, kan de deltagende medlemsstater beslutte, at ansvaret for at udføre andre opgaver i forbindelse med enheder og koncerner, der er etableret på deres område, end dem, der er omhandlet i stk. 2, skal returneres til de nationale afviklingsmyndigheder, i hvilket tilfælde første afsnit ikke længere finder anvendelse. Medlemsstater, som agter at gøre brug af denne mulighed, skal underrette Afviklingsinstansen og Kommissionen herom. Underretningen får gyldighed fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Afviklingsinstansen kan pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 29.«

aa) I stk. 9, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Følgende litra indsættes:

»aa) hvor det er relevant, en detaljeret beskrivelse af begrundelsen for, at et institut skal betragtes som en likvidationsenhed, herunder en forklaring af, hvordan afviklingsmyndigheden nåede frem til at konkludere, at instituttet mangler kritiske funktioner«;

ii) Følgende litra indsættes:

»ja) en beskrivelse af, hvordan afviklingsmålene i artikel 14 bedst nås med de forskellige afviklingsstrategier«

iii) Følgende litra indsættes:

»pa) en detaljeret og kvantificeret liste over dækkede indskud og berettigede indskud fra fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder«.

b) I stk. 10 tilføjes følgende afsnit:

»Fastlæggelsen af de foranstaltninger, der skal træffes over for de i første afsnit, litra b), omhandlede datterselskaber, som ikke er afviklingsenheder, kan være omfattet af en forenklet tilgang fra Afviklingsinstansens side ***efter høring af den relevante nationale afviklingsmyndighed, og*** hvis en sådan tilgang ikke vil have en negativ indvirkning på koncernens afviklingsmuligheder under hensyntagen til datterselskabets størrelse, dets risikoprofil, fraværet af kritiske funktioner og koncernafviklingsstrategien.

Koncernafviklingsplanen fastsætter, hvorvidt enheder inden for en anden afviklingskoncern end afviklingsenheden kan betragtes som likvidationsenheder. Uden at det berører andre faktorer, der af Afviklingsinstansen kan anses for relevante, kan enheder, der leverer kritiske funktioner, ikke betragtes som likvidationsenheder.«

ba) I stk. 11 indsættes følgende litra:

»***aa) indeholde en detaljeret beskrivelse af grundene til at fastslå, at en koncernenhed skal betragtes som en likvidationsenhed, herunder en forklaring på, hvordan afviklingsmyndigheden nåede frem til den konklusion, at instituttet manglede kritiske funktioner, og hvorledes der er blevet taget hensyn til forholdet mellem det samlede risikoeksponeringsbeløb og driftsresultat i koncernens samlede risikoeksponeringsbeløb og driftsresultat og til koncernenhedens gearingsgrad i koncernsammenhæng.«***

c) Følgende tilføjes som stk. 14:

»14. Afviklingsinstansen vedtager ikke afviklingsplaner for de enheder og koncerner, der er omhandlet i stk. 1, hvis artikel 22, stk. 5, finder anvendelse, eller hvis ***der er indledt insolvensbehandling af*** enheden eller koncernen ▌i overensstemmelse med gældende national ret i henhold til artikel 32b i direktiv 2014/59/EU.«

5) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4, fjerde afsnit, erstattes ordene »første afsnit« af ordene »tredje afsnit«.

b) I stk. 7 erstattes ordene »rettet til instituttet eller moderselskabet« med ordene »rettet til enheden eller moderselskabet«, og ordene »konsekvenserne for instituttets forretningsmodel« erstattes af ordene »konsekvenserne for enhedens eller koncernens forretningsmodel«.

c) Stk. 10 ændres som følger:

i) I første afsnit erstattes ordet »instituttet« af ordene »den pågældende enhed«.

ii) I tredje afsnit erstattes ordene »det pågældende institut« af ordene »den pågældende enhed«.

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Hvis de foranstaltninger, som den pågældende enhed foreslår, effektivt afhjælper eller fjerner hindringerne for afvikling, træffer Afviklingsinstansen en afgørelse efter høring af ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed og, hvor det er relevant, den udpegede makroprudentielle myndighed. I afgørelsen anføres det, at de foreslåede foranstaltninger effektivt mindsker eller fjerner hindringerne for afvikling, og de nationale afviklingsmyndigheder pålægges at pålægge instituttet, moderselskabet eller et datterselskab af den pågældende koncern at gennemføre de foreslåede foranstaltninger.«

d) Følgende stykke indsættes:

»***13a. Afviklingsmyndigheden offentliggør ved udgangen af hver afviklingsplanlægningscyklus en anonymiseret liste, der i sammenfattet form præsenterer eventuelle væsentlige hindringer for afvikling, som er blevet konstateret, og relevante foranstaltninger til at afhjælpe dem. Bestemmelserne om tavshedspligt som fastsat i artikel 88 anvendes.«***

6) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Hvis en enhed er i en situation, hvor den opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til hvert af kravene i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men den ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til de krav, der er omhandlet i artikel 12d og 12e i nærværende forordning, ved beregning i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 12a, stk. 2, litra a), har Afviklingsinstansen i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3 beføjelse til at pålægge den nationale afviklingsmyndighed at forbyde, at en enhed udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (M-MUB) beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 ved en af følgende foranstaltninger:«

b) Følgende tilføjes som stk. 7:

»7. Hvis en enhed ikke er omfattet af det kombinerede bufferkrav på samme grundlag som det grundlag, hvorpå den skal opfylde kravene i artikel 12d og 12e, skal Afviklingsinstansen anvende nærværende artikels stk. 1-6 på grundlag af skønnet over det kombinerede bufferkrav i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 (*). Artikel 128, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse.

Afviklingsinstansen medtager det anslåede kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i første afsnit, i den afgørelse, der fastlægger de krav, der er omhandlet i artikel 12d og 12e i nærværende forordning. Enheden skal gøre det skønnede kombinerede bufferkrav offentligt tilgængeligt sammen med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 45i, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU.

_____

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1118 af 26. marts 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndigheder skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav for afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til nævnte direktiv (EUT L 241 af 8.7.2021, s. 1).«

7) I artikel 12 tilføjes følgende som stk. 8:

»8. Afviklingsinstansen er ansvarlig for at udstede de tilladelser, der er omhandlet i artikel 77, stk. 2, og artikel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013, til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Afviklingsinstansen retter sin afgørelse til den pågældende enhed.«

8) Artikel 12a, stk. 1, affattes således:

»1. Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder sikrer, at de i artikel 12, stk. 1 og 3, omhandlede enheder til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves af, og som fastsat af, Afviklingsinstansen i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 12b-12i.«

9) I artikel 12c foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 og 5 erstattes ordet »G-SII'er« af ordet »G-SII-enheder«.

b) I stk. 7, indledningen, erstattes ordene »stk. 3« af ordene »stk. 4«, og ordet »G-SII'er« erstattes af ordene »G-SII-enheder«.

c) Stk. 8 ændres som følger:

i) I første afsnit erstattes ordet »G-SII'er« af ordet »G-SII-enheder«.

ii) I andet afsnit, litra c), erstattes ordet »G-SII« af ordet »G-SII-enhed«.

d) Følgende tilføjes som stk. 10:

»10. Afviklingsinstansen kan tillade afviklingsenheder at opfylde kravene i stk. 4, 5 og 7 ved hjælp af kapitalgrundlag eller passiver som omhandlet i stk. 1 og 3, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) for enheder, der er G-SII-enheder eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, har Afviklingsinstansen ikke reduceret kravet i nærværende artikels stk. 4 i henhold til nævnte stykkes første afsnit

b) de passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som ikke opfylder betingelsen i artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder betingelserne i artikel 72b, stk. 4, litra b) -e), i nævnte forordning.«

10) I artikel 12d, stk. 3, ottende afsnit, og stk. 6, ottende afsnit, erstattes ordene »kritiske økonomiske funktioner« af ordene »kritiske funktioner«.

11) Følgende indsættes som artikel 12da:

»*Artikel 12da*

Fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for overførselsstrategien

1. Ved anvendelsen af artikel 12d på en afviklingsenhed, hvis foretrukne afviklingsstrategi, ***uafhængigt eller kombineret med et anden afviklingsværktøj,*** omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, fastsætter Afviklingsinstansen det rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i artikel 12d, stk. 3, på en forholdsmæssig måde på grundlag af følgende kriterier, alt efter hvad der er relevant:

a) afviklingsenhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil ***eller i relevant omfang størrelsen af den del af afviklingsenheden, som er omfattet af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet***

b) de aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der skal overføres til en modtager som identificeret i afviklingsplanen, under hensyntagen til:

i) afviklingsenhedens centrale forretningsområder og kritiske funktioner

ii) de passiver, der er udelukket fra bail-in i henhold til artikel 27, stk. 3

iii) de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 73-80 i direktiv 2014/59/EU

iiia) de forventede kapitalgrundlagskrav for ethvert broinstitut, der kunne være nødvendigt for at gennemføre afviklingsenhedens markedsudtræden, for at sikre, at broinstituttet overholder forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant

iiib) de forventede krav fra modtageren om, at transaktionen skal være kapitalneutral med hensyn til de krav, der gælder for den overtagende enhed

c) den forventede værdi og omsættelighed af afviklingsenhedens aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, jf. litra b), under hensyntagen til:

i) eventuelle væsentlige hindringer for afvikling, der er identificeret af afviklingsmyndigheden, og som er forbundet med anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet

ii) tab som følge af de aktiver, rettigheder eller passiver, der er tilbage i den resterende del af instituttet

iia) et potentielt ugunstigt markedsmiljø på afviklingstidspunktet

d) om den foretrukne afviklingsstrategi omfatter overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af afviklingsenheden eller af alle eller en del af afviklingsenhedens aktiver, rettigheder og passiver

e) om den foretrukne afviklingsstrategi omfatter anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver.

3. Anvendelsen af stk. 1 må ikke resultere i et beløb, der er højere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af artikel 12d, stk. 3***, eller i et beløb, der er lavere end 13,5 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og lavere end 5 % af det samlede eksponeringsmål for den relevante enhed som omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013***«

12) I artikel 12e, stk. 1, erstattes ordene »et G-SII eller indgår i et G-SII« med ordene »en G-SII-enhed«.

13) I artikel 12g foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Andet afsnit affattes således:

»Afviklingsinstansen kan efter at have hørt de kompetente myndigheder, herunder ECB, beslutte at anvende kravet i nærværende artikel på en enhed som omhandlet i artikel 2, litra b), og på et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 2, litra c), som er et datterselskab af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed.«

ii) I tredje afsnit erstattes ordene »første afsnit« af ordene »første og andet afsnit«.

b) Følgende tilføjes som stk. 4:

»4. Hvis datterselskaber, der er etableret i Unionen, eller en modervirksomhed i Unionen og dets datterinstitutter i overensstemmelse med den globale afviklingsstrategi ikke er afviklingsenheder, og medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium, hvis et sådant er oprettet i henhold til artikel 89 i direktiv 2014/59/EU, er enige i denne strategi, skal datterselskaber, der er etableret i Unionen eller, på konsolideret grundlag, modervirksomheden i Unionen, opfylde kravet i artikel 12a, stk. 1, ved at udstede de instrumenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), til en af følgende:

a) deres endelige moderselskab, der er etableret i et tredjeland

b) det ultimative moderselskabs datterselskaber, der er etableret i samme tredjeland

c) andre enheder på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, litra a), nr. i), og litra b), nr. ii).«

14) I artikel 12k foretages følgende ændringer:

a) ▌Følgende stykke ▌indsættes:

»***1a***. Uanset artikel 12a, stk. 1, fastsætter Afviklingsinstansen passende overgangsperioder for enheder til at opfylde kravene i artikel 12f eller 12g eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant***, hvis institutterne eller enhederne er omfattet af disse krav efter denne [ændringsforordnings] ikrafttræden. Enhedernes frist for at opfylde kravene i artikel 12f eller 12g eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, er […] [fire år regnet fra datoen for denne ændringsforordnings anvendelse].***

Afviklingsinstansen fastsætter mellemliggende målniveauer for kravene i artikel 12f eller 12g eller for krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som enheder som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit skal opfylde senest den […] [to år regnet fra datoen for denne ændringsforordnings anvendelse]. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag hen imod opfyldelse af kravet.

Afviklingsinstansen kan, hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt, fastsætte en overgangsperiode, der slutter efter […] [fire år regnet fra datoen for denne ændringsforordnings anvendelse], på grundlag af kriterierne i stk. 7 og under hensyntagen til:

a) udviklingen i enhedens finansielle situation

b) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse inden for en rimelig tidsramme af kravene i artikel 12f eller 12g eller af et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, samt

c) om enheden er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb, og hvis ikke, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.«

b) I stk. 3, litra a), erstattes ordene »Afviklingsinstansen eller den nationale afviklingsmyndighed« af ordet »Afviklingsinstansen«

c) I stk. 4 erstattes ordet »G-SII« af ordene »G-SII eller et tredjelands-G-SII«

d) I stk. 5 og 6 erstattes ordene »Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder« af ordet »Afviklingsinstansen«

15) Artikel 13 affattes således:

»*Artikel 13*

Foranstaltninger til tidlig indgriben

1. ECB ***overvejer uden unødig forsinkelse og anvender om nødvendigt*** foranstaltninger til tidlig indgriben, hvis en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), opfylder en af følgende betingelser:

a) Enheden opfylder betingelserne i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013, og et af følgende forhold sig gældende:

i) enheden har ikke truffet de afhjælpende foranstaltninger, som ECB kræver, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 eller artikel 49 i direktiv (EU) 2019/2034

ii) ECB vurderer, at andre afhjælpende foranstaltninger end foranstaltninger til tidlig indgriben er utilstrækkelige til at løse problemerne.

b) Enheden overtræder eller kan forventes at overtræde de krav, der er fastsat i afsnit II i direktiv 2014/65/EU, i artikel 3-7, artikel 14-17 eller artikel 24, 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i artikel 12f eller 12g i nærværende forordning, i de første 12 måneder efter ECB's vurdering.

ECB kan***, hvis der sker en væsentlig forværring af forholdene, der opstår ugunstige omstændigheder, eller der indhentes nye oplysninger om en enhed,*** fastslå, at betingelsen i første afsnit, litra a), nr. ii), er opfyldt, uden at den tidligere har truffet andre afhjælpende foranstaltninger, herunder udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Med henblik på første afsnit, litra b), underretter ECB eller, alt efter hvad der er relevant, den i henhold til direktiv 2014/65/EU kompetente myndighed eller Afviklingsinstansen uden unødig forsinkelse den nationale kompetente myndighed om overtrædelsen eller den sandsynlige overtrædelse.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter foranstaltninger til tidlig indgriben følgende:

a) kravet om, at ledelsesorganet i enheden skal gøre et af følgende:

i) gennemføre en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i genopretningsplanen

ii) ajourføre genopretningsplanen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, hvis de omstændigheder, der førte til den tidlige indgriben, afviger fra antagelserne i den oprindelige genopretningsplan, og gennemføre en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i den ajourførte genopretningsplan, inden for en bestemt tidsramme

b) kræve, at enhedens ledelsesorgan indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, direkte indkalde til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlægge dagsordenen og kræve, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse

c) kræve, at enhedens ledelsesorgan udarbejder en ***handlingsplan*** i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant, med henblik på forhandling om omstrukturering af gæld med nogle af eller alle kreditorerne

d) kræve, at instituttets juridiske struktur ændres

e) kræve, at enhedens øverste ledelse eller ledelsesorgan i sin helhed eller for så vidt angår enkeltpersoner, jf. artikel 13a, fjernes eller udskiftes

f) udnævne en eller flere midlertidige administratorer til enheden i overensstemmelse med artikel 13b;

fa) kræve, at enhedens ledelsesorgan skal udarbejde en plan, som enheden kan gennemføre, hvis det relevante organ beslutter at igangsætte en frivillig afvikling af enheden.

3. ECB vælger blandt andre relevante oplysninger passende ***og rettidige*** foranstaltninger til tidlig indgriben på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, under hensyntagen til overtrædelsens eller den sandsynlige overtrædelses alvor og hastigheden af forværringen af den finansielle situation for enheden.

4. For hver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, fastsætter ECB en frist, der er hensigtsmæssig for gennemførelsen af den pågældende foranstaltning, og som sætter ECB i stand til at vurdere dens effektivitet.

Evalueringen af foranstaltningen foretages umiddelbart efter, at fristen er nået, og meddeles Afviklingsinstansen og de relevante nationale afviklingsmyndigheder. Hvis evalueringen konkluderer, at foranstaltningerne ikke er gennemført fuldt ud eller ikke er effektive, foretager ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed en vurdering af den betingelse, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), efter høring af Afviklingsinstansen og den relevante nationale afviklingsmyndighed.

5. Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater og i ikkedeltagende medlemsstater, repræsenterer ECB de deltagende medlemsstaters nationale kompetente myndigheder i forbindelse med samrådet og samarbejdet med ikkedeltagende medlemsstater i henhold til artikel 30 i direktiv 2014/59/EU.

Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater, og datterselskaber, der er etableret i, eller væsentlige afdelinger, der er placeret i ikkedeltagende medlemsstater, skal ECB, hvor det er relevant, ***rettidigt*** meddele alle de afgørelser eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 13-13c, og som er relevante for koncernen, til de ikkedeltagende medlemsstaters kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder.«

16) Følgende indsættes som artikel 13a, 13b og 13c:

»*Artikel 13a*

Udskiftning af den øverste ledelse eller ledelsesorganet

Med henblik på artikel 13, stk. 2, litra e), udpeges den nye øverste ledelse eller det nye ledelsesorgan eller individuelle medlemmer af disse organer i overensstemmelse med EU-retten og national ret og efter ECB's godkendelse.

Artikel 13b

Midlertidig administrator

1. Med henblik på artikel 13, stk. 2, litra f), kan ECB på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til omstændighederne, udpege en midlertidig administrator til at gøre et af følgende:

a) midlertidigt erstatte enhedens ledelsesorgan

b) arbejde midlertidigt sammen med enhedens ledelsesorgan.

ECB angiver sit valg i henhold til litra a) eller b) på tidspunktet for udnævnelsen af den midlertidige administrator.

Med henblik på første afsnit, litra b), præciserer ECB endvidere på tidspunktet for udpegelsen af den midlertidige administrator dennes rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at enhedens ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger.

ECB skal offentliggøre udpegelsen af en eventuel midlertidig administrator, undtagen hvis den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere ***eller træffe beslutninger på vegne af*** enheden.

Enhver midlertidig administrator skal opfylde kravene i artikel 91, stk. 1, 2 og ***8***, i direktiv 2013/36/EU. ECB's vurdering af, om den midlertidige administrator opfylder disse krav, udgør en integrerende del af afgørelsen om at udpege den pågældende midlertidige administrator.

2. ECB angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators beføjelser, ud fra hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Beføjelserne kan omfatte nogle eller alle ledelsesorganets beføjelser i enheden i henhold til dennes vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle ledelsesorganets administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til enheden skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret. ***Sådanne beføjelser kan justeres af ECB som følge af ændrede omstændigheder.***

3. ECB præciserer ved udpegelsen den midlertidige administrators rolle og opgaver. En sådan rolle og sådanne opgaver kan omfatte følgende:

a) evaluering af enhedens økonomiske situation

b) forvaltning af forretningsaktiviteterne eller en del heraf i enheden for at bevare eller genoprette dens finansielle situation

c) foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af forretningsaktiviteterne i enheden.

ECB præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver.

4. ECB har enekompetence til at udpege og fjerne en midlertidig administrator. ECB kan fjerne en midlertidig administrator når som helst og med enhver begrundelse. ECB kan når som helst ændre betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator med forbehold af nærværende artikel.

5. ECB kan kræve, at visse af en midlertidig administrators handlinger skal forhåndsgodkendes af ECB. ECB angiver alle sådanne krav ved udpegelsen af den midlertidige administrator eller i forbindelse med en ændring af betingelserne for udpegelsen af den midlertidige administrator.

Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i enheden og fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med ECB's forudgående samtykke.

6. Efter anmodning fra ECB udarbejder den midlertidige administrator rapporter om den finansielle stilling i enheden og om de handlinger, der er udført i løbet af vedkommendes udpegelsesperiode, med mellemrum, der fastsættes af ECB, ***mindst én gang efter de første seks måneder,*** og under alle omstændigheder ved udløbet af vedkommendes mandat.

7. Den midlertidige administrator udpeges for højst et år. Denne periode kan undtagelsesvis fornyes ***én gang***, hvis betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator fortsat er opfyldt. ECB fastsætter disse betingelser og begrunder enhver forlængelse af udpegelsen af den midlertidige administrator over for aktionærerne.

8. Med forbehold af nærværende artikel må udpegelsen af en midlertidig administrator ikke medføre tilsidesættelse af aktionærrettigheder i henhold til Unionens eller de enkelte landes selskabsret.

9. En midlertidig administrator, der er udpeget i henhold til nærværende artikels stk. 1-8, anses ikke for at være en skyggedirektør eller en de facto-direktør i henhold til national ret.

Artikel 13c

Forberedelse af afvikling

1. For de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, og såfremt betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, underretter ECB eller de nationale kompetente myndigheder uden ophold Afviklingsinstansen om følgende:

a) enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 eller artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, som de pålægger en enhed eller koncern at træffe ***med det formål at afhjælpe en forværring i den pågældende enheds eller koncerns situation***

b) hvis tilsynsaktiviteten viser, at betingelserne i artikel 13, stk. 1, i nærværende forordning eller artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU er opfyldt for en enhed eller en koncern, vurderingen af, at disse betingelser er opfyldt, uanset eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben

c) anvendelsen af enhver af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 13 i nærværende forordning eller artikel 27 i direktiv 2014/59/EU.

Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om underretninger, som den har modtaget i henhold til første afsnit.

ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder overvåger i ***tæt*** samarbejde med Afviklingsinstansen nøje de i første afsnit omhandlede enheder og koncerner og deres overholdelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), og har til formål at afhjælpe en forværring af disse enheders og koncerners situation, og af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed underretter Afviklingsinstansen så tidligt som muligt, hvis de mener, at der er en væsentlig risiko for, at en eller flere af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, ville finde anvendelse i forbindelse med en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt. Underretningen skal indeholde:

a) årsagen til underretningen

b) en oversigt over de foranstaltninger, der kan forhindre, at enheden bliver nødlidende inden for en rimelig tidsramme, deres forventede indvirkning på enheden, for så vidt angår de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, og den forventede tidsramme for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Efter at have modtaget den i første afsnit omhandlede underretning vurderer Afviklingsinstansen i tæt samarbejde med ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder, hvad der udgør en rimelig tidsramme for vurderingen af betingelsen i artikel 18, stk. 1, litra b), under hensyntagen til hastigheden af forværringen af forholdene i enheden***, den potentielle indvirkning på det finansielle system, beskyttelsen af indskydere og af kundernes midler, risikoen for, at en langvarig proces øger de samlede omkostninger for kunderne og økonomien***, behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien og andre relevante overvejelser. Afviklingsinstansen meddeler ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed denne vurdering så tidligt som muligt.

Efter den i første afsnit omhandlede underretning overvåger ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed i tæt samarbejde ***med Afviklingsinstansen*** enhedens situation, gennemførelsen af alle relevante foranstaltninger inden for deres forventede tidsramme og enhver anden relevant udvikling. Med henblik herpå mødes Afviklingsinstansen og ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed regelmæssigt og med en hyppighed, der fastsættes af Afviklingsinstansen under hensyntagen til sagens omstændigheder. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed og Afviklingsinstansen udveksler uden ophold alle relevante oplysninger.

Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om oplysninger, som den har modtaget i henhold til første afsnit.

3. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed giver Afviklingsinstansen alle de oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om, og som er nødvendige for følgende:

a) ajourføring af afviklingsplanen og forberedelse af en eventuel afvikling af en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt

b) værdiansættelsen som omhandlet i artikel 20, stk. 1-15.

Hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for ECB eller de nationale kompetente myndigheder, samarbejder og koordinerer Afviklingsinstansen og sådanne nationale kompetente myndigheder om at indhente disse oplysninger. Med henblik herpå har ECB og de nationale kompetente myndigheder beføjelse til at kræve, at enheden fremlægger sådanne oplysninger, herunder gennem kontrolbesøg på stedet, og til at videregive disse oplysninger til Afviklingsinstansen.

4. Afviklingsinstansen har beføjelse til over for potentielle købere at markedsføre, eller træffe foranstaltninger med henblik på en sådan markedsføring, den enhed, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller den enhed, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, eller kræve, at enheden gør dette, med følgende formål:

a) at forberede afviklingen af den pågældende enhed med forbehold af betingelserne i artikel 39, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og kravene om tavshedspligt i artikel 88 i nærværende forordning

b) at markedsføringen kan indgå i Afviklingsinstansens vurdering af den i artikel 18, stk. 1, litra b), i nærværende forordning omhandlede betingelse.

4a. Beslutter Afviklingsinstansen i forbindelse med udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 4, at markedsføre den pågældende enhed direkte til potentielle købere, tager den behørigt hensyn til sagens omstændigheder og den potentielle indvirkning, som udøvelsen af denne beføjelse måtte have på enhedens samlede stilling.

5. Med henblik på stk. 4 skal Afviklingsinstansen navnlig have beføjelsen til at:

a) anmode den pågældende enhed om at oprette en digital platform til deling af de oplysninger, der er nødvendige for markedsføringen af den pågældende enhed, med potentielle købere eller med rådgivere og valuarer, der er engageret af Afviklingsinstansen

b) kræve, at den relevante nationale afviklingsmyndighed udarbejder en foreløbig afviklingsordning for den pågældende enhed.

Udøver Afviklingsinstansen sin beføjelse i henhold til dette stykkes første afsnit, litra b), finder artikel 88 anvendelse.

6. Konstateringen af, at betingelserne i artikel 13, stk. 1, i nærværende forordning eller artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU er opfyldt, og forudgående vedtagelse af foranstaltninger til tidlig indgriben er ikke nødvendige betingelser for, at Afviklingsinstansen kan forberede afviklingen af enheden eller udøve de beføjelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4 og 5.

7. Afviklingsinstansen underretter uden ophold Kommissionen, ECB, de relevante kompetente nationale myndigheder og de relevante nationale afviklingsmyndigheder om enhver foranstaltning, den træffer i henhold til stk. 4 og 5.

8. ECB, de nationale kompetente myndigheder, Afviklingsinstansen og de relevante nationale afviklingsmyndigheder arbejder tæt sammen:

a) når det overvejes at træffe de i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede foranstaltninger, der har til formål at afhjælpe en forværring af situationen for en enhed eller koncern, og de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel stk. 1, første afsnit, litra c)

b) når det overvejes at træffe en af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 4 og 5

c) under gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette afsnits litra a) og b).

ECB, de nationale kompetente myndigheder, Afviklingsinstansen og de relevante nationale afviklingsmyndigheder sikrer, at disse foranstaltninger og tiltag er konsekvente, koordinerede og effektive.«

17) Artikel 14, stk. 2, litra c) og d), affattes således:

»c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, navnlig når den ydes over en medlemsstats budget

d) at beskytte ***dækkede indskud og så vidt muligt også den udækkede del af berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder***, og at beskytte investorer, der er omfattet af direktiv 97/9/EF«.

18) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Afviklingsinstansen træffer en afviklingsforanstaltning over for et moderselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), hvis betingelserne som fastsat i artikel 18, stk. 1, er opfyldt.

Med henblik herpå anses et moderselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i en af følgende situationer:

a) moderselskabet opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 18, stk. 4, litra b), c) eller d)

b) moderselskabet overtræder væsentlige bestemmelser, eller der er objektive elementer, der viser, at moderselskabet i nær fremtid i væsentlig grad vil overtræde de gældende krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i de nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv 2013/36/EU.«

19) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 1a, 2 og 3 affattes således:

»1. Afviklingsinstansen vedtager en afviklingsordning, jf. stk. 6, for enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelsen af disse bestemmelser er opfyldt, men kun når den på sit eksekutivmøde efter modtagelsen af en meddelelse i henhold til andet afsnit eller på eget initiativ vurderer, at følgende betingelser alle er opfyldt:

a) enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) det ser ▌ ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, tilsynsforanstaltninger, foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 21, stk. 1, over for enheden, vil kunne forhindre ***enheden i at blive nødlidende eller forventeligt nødlidende*** inden for en rimelig tidsfrist

c) en afviklingshandling er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 5.

Vurderingen af betingelsen i første afsnit, litra a), foretages af ECB for de enheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), eller af den relevante kompetente nationale myndighed for de enheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 3, andet afsnit, artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, efter høring af Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen kan på et eksekutivmøde kun foretage en sådan vurdering efter at have givet ECB eller den relevante nationale kompetente myndighed meddelelse om, at den har til hensigt at foretage en sådan vurdering, og kun hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed inden for tre kalenderdage efter modtagelsen af en sådan meddelelse ikke selv foretager en sådan vurdering. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed giver uden ophold Afviklingsinstansen alle relevante oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om til i sin vurdering, før eller efter at Afviklingsinstansen er blevet underrettet af Afviklingsinstansen om, at den har til hensigt at foretage vurderingen af den i første afsnit, litra a), omhandlede betingelse.

Hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed har vurderet, at betingelsen i første afsnit, litra a), er opfyldt for et institut som omhandlet i første afsnit, meddeler den uden ophold denne vurdering til Kommissionen og Afviklingsinstansen.

Vurderingen af ▌ betingelsen i første afsnit, litra b), ▌ foretages af Afviklingsinstansen på et eksekutivmøde og i tæt samarbejde med ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed ***efter uden unødig forsinkelse at have hørt en udpeget myndighed for indskudsgarantiordningen og i relevant omfang en institutsikringsordning, som instituttet er medlem af. Høringen af institutsikringsordningen omfatter hensyntagen til, om institutsikringsordningen råder over foranstaltninger, som inden for en rimelig frist kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende***. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed forsyner uden ophold Afviklingsinstansen med alle relevante oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om med henblik på at tage dem med i sin vurdering. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed kan også underrette Afviklingsenheden om, at den anser betingelsen i stk. 1, litra b), for at være opfyldt.

1a. Afviklingsinstansen ***vedtager*** en afviklingsordning i overensstemmelse med stk. 1 for et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet til et sådant organ, og som indgår i samme afviklingskoncern, ***alene*** når det centrale organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet det, eller den afviklingskoncern, som de tilhører, som helhed opfylder betingelserne i stk. 1, første afsnit.

2. Uden at det berører tilfælde, hvor ECB har besluttet at udøve direkte tilsynsopgaver vedrørende kreditinstitutter i henhold til artikel 6, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 1024/2013, meddeler Afviklingsinstansen i tilfælde af modtagelse af en meddelelse i henhold til stk. 1 vedrørende en enhed eller koncern som omhandlet i artikel 7, stk. 3, uden ophold ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed sin vurdering som omhandlet i stk. 1, fjerde afsnit.

3. En tidligere vedtagelse af en foranstaltning i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013, i henhold til artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, i henhold til artikel 13 i nærværende forordning eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU er ikke en betingelse for iværksættelse af en afviklingsforanstaltning.«

b) Stk. 4 ændres som følger:

i) Første afsnit, litra d), affattes således:

»d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre en sådan støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 1«.

ii) Andet og tredje afsnit udgår.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Med henblik på stk. 1, litra c), anses en afviklingsforanstaltning for at være begrundet i almene hensyn, hvis en sådan foranstaltning er nødvendig for at nå afviklingsmålene og står i et rimeligt forhold til et eller flere af disse, jf. artikel 14, og hvis en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde disse mål i samme omfang.

Afviklingsforanstaltningen anses ikke for at være begrundet i almene hensyn med henblik på denne artikels stk. 1, litra c), hvis Afviklingsmyndigheden har besluttet at anvende forenklede forpligtelser på et institut i henhold til artikel 4. Formodningen kan tilbagevises og finder ikke anvendelse, hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at et eller flere af afviklingsmålene ville være i fare, hvis instituttet blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Når Afviklingsinstansen foretager den i første afsnit omhandlede vurdering, på grundlag af de oplysninger, den råder over på tidspunktet for denne vurdering, ***evaluerer den***, og sammenligner den al ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, som ***vil*** blive ydet til instituttet, både i tilfælde af afvikling og i tilfælde af likvidation i overensstemmelse med gældende national lovgivning."

Med henblik på dette stykkes andet afsnit holder deltagende medlemsstater, indskudsgarantiordninger og, hvor det er nødvendigt, den udpegede myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU Afviklingsinstansen underrettet om eventuelle forberedende foranstaltninger med henblik på at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 1, litra c) og d), i denne forordning, herunder eventuelle kontakter med Kommissionen forud for anmeldelsen.«

d) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen skal, inden for 24 timer efter Afviklingsinstansen har fremsendt afviklingsordningen, enten godkende eller gøre indsigelse mod ordningen, hvad angår de skønsmæssige aspekter, i de tilfælde, der ikke er dækket af nærværende stykkes tredje afsnit, eller med hensyn til den foreslåede brug af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden, som ikke betragtes som forenelig med det indre marked.«

e) Følgende ***stykker*** tilføjes:

»11. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, kan Afviklingsinstansen pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udøve beføjelserne i henhold til national ret til gennemførelse af artikel 33a i direktiv 2014/59/EU i overensstemmelse med betingelserne i national ret. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med artikel 29.

11a. Med henblik på at sikre effektiv og ensartet anvendelse af denne artikel udsteder Afviklingsinstansen retningslinjer og sender instrukser til de nationale afviklingsmyndigheder om anvendelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder i artikel 32, stk. 5a, i direktiv 2014/59/EU.«

20) Følgende indsættes som artikel 18a:

»*Artikel 18a*

Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

1. Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige uden for afviklingshandlingen kan ***undtagelsesvis*** ydes til en enhed som omhandlet i artikel 2 i et af følgende tilfælde, og forudsat at den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige opfylder de betingelser og krav, der er fastsat i Unionens statsstøtteregler:

a) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse ***af en ekstraordinær eller systemisk karakter*** i en medlemsstats økonomi ***og for at*** bevare den finansielle stabilitet:

   i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i overensstemmelse med centralbankernes vilkår

   ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser

   iii) en erhvervelse af andre kapitalgrundlagsinstrumenter end egentlige kernekapitalinstrumenter eller af andre kapitalinstrumenter eller anvendelse af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver med priser, varighed og vilkår, der ikke giver det pågældende institut eller den pågældende enhed en uberettiget fordel, når ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, litra a), b) eller c), eller artikel 21, stk. 1, er til stede på det tidspunkt, hvor støtten fra det offentlige ydes.

b) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige tager form af et ***omkostningseffektivt*** indgreb fra en indskudsgarantiordning ▌i overensstemmelse med betingelserne i artikel 11a og 11b i direktiv 2014/49/EU, forudsat at ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, er til stede

c) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige tager form af et ***omkostningseffektivt*** indgreb fra en indskudsgarantiordning i forbindelse med afvikling af et ***kreditinstitut*** i henhold til artikel 32b i direktiv 2014/59/EU og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU

d) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, der ydes i forbindelse med afviklingen af instituttet eller enheden i henhold til artikel 32b i direktiv 2014/59/EU, bortset fra støtte ydet af en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU.

2. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal opfylde alle følgende betingelser:

a) foranstaltningerne er begrænset til solvente enheder som bekræftet af ECB eller af den relevante kompetente nationale myndighed

b) foranstaltningerne er af forebyggende og midlertidig karakter og er baseret på en på forhånd fastlagt ▌***strategi for udtræden af støtteforanstaltningen***, der er godkendt af ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed, herunder en klart angivet udløbsdato, salgsdato eller tilbagebetalingsplan for alle de foranstaltninger, der er truffet; ***denne information offentliggøres først et år efter afslutningen af strategien for udtræden af støtteforanstaltningen eller gennemførelsen af afhjælpningsplanen eller af vurderingen i henhold til dette stykkes syvende afsnit***

c) foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til målet om at afhjælpe følgerne af den alvorlige forstyrrelse eller at bevare den finansielle stabilitet

d) foranstaltningerne anvendes ikke til at udligne tab, som enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide ***i løbet af de næste 12 måneder***.

Med henblik på første afsnit, litra a), anses en enhed for at være solvent, hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed ***på grundlag af aktuelle forventninger*** har konkluderet, at der ikke er sket, eller der i de 12 følgende måneder sandsynligvis ikke vil ske nogen overtrædelse af nogen af kravene i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller de relevante gældende krav i national lovgivning eller EU-retten.

Med henblik på første afsnit, litra d), kvantificerer den relevante kompetente myndighed de tab, som enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide. Denne kvantificering baseres som minimum på ***kvalitetskontroller af aktiver foretaget af ECB, EBA eller nationale myndigheder eller, hvor det er relevant, under kontrolbesøg på stedet foretaget af den kompetente myndighed. Hvis sådanne øvelser ikke kan gennemføres rettidigt, kan den kompetente myndighed basere sin vurdering på*** instituttets balance, forudsat at balancen er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -standarder, som bekræftet af en uafhængig ekstern revisor ▌. ***Den kompetente myndighed bestræber sig på at sikre, at kvantificeringen baseres på markedsværdien af instituttets eller enhedens aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster.***

De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), begrænses til foranstaltninger, der af ECB eller den nationale kompetente myndighed er blevet vurderet som nødvendige for at ***sikre*** enhedens solvens ved at afhjælpe det kapitalunderskud, der er konstateret i det negative scenario med stresstest på nationalt plan, EU-plan eller SSM-plan eller tilsvarende øvelser, der gennemføres af ECB, EBA eller nationale myndigheder, hvis det er relevant, og som er bekræftet af ECB eller den relevante kompetente myndighed.

Uanset stk. 1, litra a), nr. iii), er erhvervelse af egentlige kernekapitalinstrumenter undtagelsesvis tilladt, hvis det konstaterede underskud er af en sådan art, at erhvervelsen af andre kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter ikke ville gøre det muligt for den pågældende enhed at afhjælpe sit kapitalunderskud, der er konstateret i det negative scenario med den relevante stresstest eller en tilsvarende øvelse. Værdien af erhvervede egentlige kernekapitalinstrumenter må ikke overstige 2 % af det pågældende instituts eller den pågældende enheds samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Hvis en af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), ikke indløses, tilbagebetales eller på anden måde bringes til ophør i overensstemmelse med betingelserne i den ▌***strategi for udtræden af støtteforanstaltningen***, der blev fastlagt på tidspunktet for indrømmelsen af en sådan foranstaltning, ***anmoder*** ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed ***instituttet eller enheden om at indgive en engangsafhjælpningsplan. Afhjælpningsplanen beskriver de skridt, der skal tages for at sikre eller genoprette overensstemmelsen med overvågningskravene, instituttets eller enhedens langsigtede rentabilitet og evne til at tilbagebetale det ydede beløb samt tidsrammen herfor.***

Hvis ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed ikke anerkender engangsafhjælpningsplanen som troværdig eller gennemførlig, eller hvis instituttet eller enheden ikke overholder afhjælpningsplanen, foretages der i overensstemmelse med artikel 18 en vurdering af, om instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

2a. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed underretter Afviklingsinstansen om sin vurdering af, om betingelserne i stk. 2, litra a), b) og d), for så vidt angår de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, er opfyldt.«

21) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når en afviklingsforanstaltning involverer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i TEUF, eller støtte fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, træder afviklingsordningen i henhold til nærværende forordnings artikel 18, stk. 6, ikke i kraft, før Kommissionen har vedtaget en positiv eller betinget afgørelse, eller en afgørelse om ikke at gøre indsigelse, om, hvorvidt anvendelsen af en sådan støtte er forenelig med det indre marked. Kommissionen træffer ***under hensyntagen til behovet for, at Afviklingsinstansen gennemfører afviklingsordningen rettidigt,*** afgørelse om, hvorvidt anvendelsen af statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden er forenelig med det indre marked, senest når den godkender eller gør indsigelse mod afviklingsordningen i henhold til artikel 18, stk. 7, andet afsnit, eller når den periode på 24 timer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 7, femte afsnit, udløber, alt efter hvad der indtræffer først. ***Er der ikke truffet en sådan afgørelse senest 24 timer efter Afviklingsinstansens fremsendelse af afviklingsordningen, anses afviklingsordningen for at være godkendt af Kommissionen og træder i kraft i overensstemmelse med artikel 18, stk. 7, femte afsnit.***

Ved udførelsen af de opgaver, som de er pålagt ved artikel 18 i denne forordning, indfører EU-institutionerne strukturelle ordninger, der sikrer operationel uafhængighed og undgår interessekonflikter, der kan opstå mellem de funktioner, der overdrages udførelsen af disse opgaver, og andre funktioner, og offentliggør på passende vis alle relevante oplysninger om deres interne organisation i denne henseende.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Så snart Afviklingsinstansen finder det nødvendigt at anvende Afviklingsfonden, kontakter den uformelt, omgående og fortroligt Kommissionen for at drøfte den mulige anvendelse af Afviklingsfonden, herunder juridiske og økonomiske aspekter i forbindelse med dens anvendelse. Når Afviklingsinstansen har tilstrækkelig sikkerhed for, at den påtænkte afviklingsordning vil medføre anvendelse af støtte fra Afviklingsfonden, underretter Afviklingsinstansen formelt Kommissionen om den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden. Denne underretning skal indeholde alle de oplysninger, som Kommissionen har brug for til at foretage sine vurderinger i henhold til dette stykke, og som Afviklingsinstansen er i besiddelse af, eller som Afviklingsinstansen har beføjelse til at indhente i overensstemmelse med nærværende forordning.

Kommissionen vurderer efter at have modtaget den i første afsnit omhandlede underretning, hvorvidt anvendelsen af Afviklingsfonden vil fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige støttemodtageren eller enhver anden virksomhed, hvilket vil være uforeneligt med det indre marked, i det omfang det påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen skal ved anvendelsen af Afviklingsfonden anvende de kriterier, der er fastlagt for anvendelsen af statsstøttereglerne, som er nedfældet i artikel 107 i TEUF. Afviklingsinstansen giver Kommissionen de oplysninger, den er i besiddelse af, eller som Afviklingsinstansen har beføjelse til at indhente i overensstemmelse med nærværende forordning, og som Kommissionen anser for nødvendige for at foretage denne vurdering.

Kommissionen lader sig i forbindelse med sin vurdering vejlede af alle de relevante bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 109 i TEUF, samt af alle Kommissionens relaterede og relevante meddelelser og vejledninger samt alle foranstaltninger vedtaget af Kommissionen, som er gældende på tidspunktet for vurderingen, under anvendelse af traktaternes bestemmelser vedrørende statsstøtte. Disse foranstaltninger skal anvendes som om, henvisninger til den medlemsstat, der er ansvarlig for at underrette om støtten, var henvisninger til Afviklingsinstansen, og med eventuelle andre nødvendige ændringer.

Kommissionen vedtager en afgørelse om foreneligheden af anvendelsen af Afviklingsfonden med det indre marked, som sendes til Afviklingsinstansen og til de nationale afviklingsmyndigheder i den eller de berørte medlemsstater. Denne afgørelse kan være betinget af betingelser, forpligtelser eller tilsagn over for støttemodtageren, og den skal tage hensyn til behovet for, at Afviklingsinstansen gennemfører afviklingsforanstaltningen rettidigt.

Afgørelsen kan endvidere pålægge Afviklingsmyndigheden, de nationale afviklingsmyndigheder i den eller de deltagende berørte medlemsstat(er) eller støttemodtageren forpligtelser, der skal gøre det muligt at overvåge overholdelsen, ***alt efter omstændighederne og såfremt disse forpligtelser ligger inden for deres respektive ansvarsområde***. Dette kan omfatte krav om udpegelse af en befuldmægtiget eller en anden uafhængig person til at deltage i overvågningen. Den befuldmægtigede eller den anden uafhængige person udfører de opgaver, som måtte være angivet i Kommissionens afgørelse.

Enhver afgørelse i henhold til dette stykke offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen kan afgive en negativ afgørelse, der rettes til Afviklingsinstansen, hvori den beslutter, at den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden vil være uforenelig med det indre marked og ikke kan gennemføres i den af Afviklingsinstansen foreslåede form. Afviklingsinstansen genovervejer ved modtagelsen af en sådan afgørelse sin afviklingsordning og udarbejder en revideret udgave.«

c) Stk. 10 affattes således:

»10. Uanset stk. 3 kan Rådet efter anmodning fra en medlemsstat eller Afviklingsinstansen inden syv dage efter en sådan anmodning med enstemmighed beslutte, at anvendelsen af Afviklingsfonden skal betragtes som forenelig med det indre marked, hvis en sådan beslutning er begrundet i ekstraordinære omstændigheder. Kommissionen træffer afgørelse i sagen, hvis Rådet ikke har truffet afgørelse inden for disse syv dage.«

22) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Før Afviklingsinstansen træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for afvikling eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, er opfyldt, påser den, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af aktiverne og passiverne i en enhed som omhandlet i artikel 2 af en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder, herunder Afviklingsinstansen og den nationale afviklingsmyndighed, og af den pågældende enhed.«

b) Følgende stk. 8a indsættes:

»8a. Hvor det er nødvendigt for at indgå i de beslutninger, der er omhandlet i stk. 5, litra c) og d), supplerer valuaren oplysningerne i stk. 7, litra c), med et skøn over værdien af de ikkebalanceførte aktiver og passiver, herunder eventualforpligtelser og -aktiver.«

c) I stk. 18 indsættes som litra d):

»d) ved fastsættelsen af de tab, som indskudsgarantiordningen ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, anvende de kriterier og den metode, der er omhandlet i artikel 11e i direktiv 2014/49/EU og i enhver delegeret retsakt vedtaget i henhold til nævnte artikel.«

23) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

— Indledningen affattes således:

»1. Afviklingsinstansen, der handler efter proceduren i artikel 18, udøver først beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a for enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, når betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt, og når den ved et eksekutiv møde efter at have modtaget meddelelse i henhold til andet afsnit eller på eget initiativ konstaterer, at en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:«

— Litra e) affattes således:

»e) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre en sådan støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 1.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»Vurderingen af de betingelser, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-d), foretages af ECB for enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), eller af den relevante kompetente nationale myndighed for de enheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra b), stk. 4, litra b), og stk. 5, og af Afviklingsinstansen på et eksekutivmøde i overensstemmelse med fordelingen af opgaver i henhold til proceduren i artikel 18, stk. 1 og 2.«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) under hensyntagen til tidsplanen, behovet for effektivt at gennemføre nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne eller afviklingsstrategien for afviklingskoncernen og andre relevante omstændigheder er der ingen rimelig udsigt til, at nogen foranstaltning, herunder alternative foranstaltninger fra den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, bortset fra nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a, vil kunne forhindre, at den pågældende enhed koncern inden for en rimelig tidsfrist bliver nødlidende.«

d) Stk. 9 affattes således:

»9. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, for så vidt angår en enhed omhandlet i nævnte stykke, og betingelserne i artikel 18, stk. 1, ligeledes er opfyldt, for så vidt angår den pågældende enhed eller en enhed, der tilhører samme koncern, finder den i artikel 18, stk. 6, 7 og 8, fastsatte procedure anvendelse.«

24) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 7 affattes således:

»7. Afviklingsfonden kan kun yde et bidrag som omhandlet i stk. 6, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering svarende til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk.1-15, af aktionærer, indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, ved hjælp af reduktion, nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 48, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU og artikel 21, stk. 10, i nærværende forordning og af indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 79 i nærværende forordning og artikel 109 i direktiv 2014/59/EU, hvor det er relevant

b) bidraget fra Afviklingsfonden overstiger ikke 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1-15.«

c) Stk. 13, andet afsnit, affattes således:

»Den i første afsnit omhandlede vurdering fastsætter det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres:

a) for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for det institut, der er under afvikling, eller, hvis det er relevant, fastsætte broinstituttets andel under hensyntagen til eventuelle kapitalbidrag fra Afviklingsfonden i henhold til artikel 76, stk. 1, litra d)

b) for at opretholde en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller broinstituttet under hensyntagen til behovet for at dække eventuelle eventualforpligtelser og sætte instituttet under afvikling i stand til i mindst et år fortsat at opfylde betingelserne for meddelelse af tilladelse og fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil det er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.«

25) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Forpligtelse til at samarbejde og udveksle oplysninger«.

b) Følgende indsættes som stk. 2a, 2b og 2c:

»2a. Afviklingsinstansen, ESRB, EBA, ESMA og EIOPA arbejder tæt sammen og giver hinanden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres respektive opgaver.

2b. ECB og andre medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) arbejder tæt sammen med Afviklingsinstansen og forsyner den med alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Afviklingsinstansens opgaver, herunder oplysninger, som de indsamler i overensstemmelse med deres vedtægter. Artikel 88, stk. 6, finder anvendelse på de pågældende udvekslinger.

2c. De udpegede myndigheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU, arbejder tæt sammen med Afviklingsinstansen. ***De udpegede myndigheder og Afviklingsinstansen*** giver ***hinanden*** alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af ***deres respektive*** opgaver.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Afviklingsinstansen bestræber sig på at arbejde tæt sammen med enhver offentlig finansiel bistandsfacilitet, herunder den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), navnlig i alle følgende situationer:

a) under de ekstraordinære omstændigheder, der er omhandlet i artikel 27, stk. 9, og hvor en sådan facilitet har ydet eller sandsynligvis vil yde direkte eller indirekte finansiel bistand til enheder, der er etableret i en deltagende medlemsstat

b) hvis Afviklingsinstansen har indgået en finansiel aftale for Afviklingsfonden i henhold til artikel 74.«

d) Stk. 7 affattes således:

»7. Om nødvendigt indgår Afviklingsinstansen et aftalememorandum med ECB og andre medlemmer af ESCB, de nationale afviklingsmyndigheder og de nationale kompetente myndigheder, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde i henhold til nærværende artikels stk. 2, 2a, 2b og 4, samt artikel 74, stk. 2, i forbindelse med varetagelsen af deres respektive opgaver i henhold til EU-retten. Memorandummet revideres med jævne mellemrum og offentliggøres under iagttagelse af kravene om tavshedspligt.«

26) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 30a*

Oplysninger, der opbevares af den centrale automatiske mekanisme

1. De myndigheder, der driver de centrale automatiske mekanismer, der er oprettet ved artikel 32a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (**), giver efter anmodning Afviklingsinstansen oplysninger om antallet af kunder, som en enhed som omhandlet i artikel 2 er den eneste eller vigtigste bankpartner for.

2. Afviklingsinstansen anmoder kun om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, fra sag til sag, og hvis det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver i henhold til nærværende forordning.

3. Afviklingsinstansen kan dele de oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 1, med de nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af deres respektive opgaver i henhold til nærværende forordning.

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

27) I artikel 31 ***foretages følgende ændringer*** ▌:

a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Samarbejde vedrørende udveksling af oplysninger gennemføres i overensstemmelse med artikel 11 og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, jf. dog kapitel 5 i dette afsnit. Inden for denne ramme og med henblik på at evaluere afviklingsplaner:

a) kan Afviklingsinstansen anmode de nationale afviklingsmyndigheder om at forelægge den alle nødvendige oplysninger, som de har indhentet

b) skal Afviklingsinstansen efter anmodning fra en national afviklingsmyndighed i en deltagende medlemsstat give denne myndighed alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af den pågældende myndigheds opgaver i henhold til denne forordning.«

b) Følgende stykke tilføjes som stk. 3:

»3. For de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og artikel 7, stk. 5, og såfremt betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt, hører de nationale afviklingsmyndigheder Afviklingsinstansen, før de handler i overensstemmelse med artikel 86 i direktiv 2014/59/EU.«

28) Artikel 32, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater og i ikkedeltagende medlemsstater eller tredjelande, repræsenterer Afviklingsinstansen, med forbehold af en i henhold til denne forordning krævet godkendelse fra Rådets eller Kommissionens side, de deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med samrådet og samarbejdet med ikkedeltagende medlemsstater eller tredjelande i henhold til artikel 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 og 88-92 i direktiv 2014/59/EU.«

29) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen i stk. 1 affattes således:

»Afviklingsinstansen kan under fuld udnyttelse af alle de oplysninger, som ECB allerede har til rådighed, herunder oplysninger indsamlet af medlemmerne af ESCB i overensstemmelse med deres vedtægter, eller af alle de oplysninger, som de nationale kompetente myndigheder, ESRB, EBA, ESMA eller EIOPA råder over, gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller direkte, efter at have underrettet disse myndigheder, kræve at følgende juridiske eller fysiske personer i overensstemmelse med den procedure, Afviklingsinstansen har anmodet om, og i den form, Afviklingsinstansen har anmodet om, giver den alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver:«

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Afviklingsinstansen, ECB, medlemmerne af ESCB, de nationale kompetente myndigheder, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA og de nationale afviklingsmyndigheder kan udarbejde aftalememoranda med en procedure for udveksling af oplysninger. Udveksling af oplysninger mellem Afviklingsinstansen, ECB og andre medlemmer af ESCB, de nationale kompetente myndigheder, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA og de nationale afviklingsmyndigheder betragtes ikke som et brud på kravene om tavshedspligt.

6. De kompetente nationale myndigheder, ECB, medlemmerne af ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA og de nationale afviklingsmyndigheder samarbejder med Afviklingsinstansen om at kontrollere, om nogle af eller alle de ønskede oplysninger allerede er tilgængelige på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes. Hvis sådanne oplysninger foreligger, forelægger de kompetente nationale myndigheder, ECB og andre medlemmer af ESCB, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA eller de nationale afviklingsmyndigheder disse oplysninger for Afviklingsinstansen.«

30) I artikel 43, stk. 1, indsættes følgende litra aa):

»aa) næstformanden udpeget i overensstemmelse med artikel 56«.

30) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Gennemsigtighed og ansvarlighed«

b) Følgende stykke indsættes som stk. 3a:

»***3a. Afviklingsinstansen offentliggør sine politikker, retningslinjer, generelle instrukser, vejledninger og arbejdsdokumenter om afvikling generelt og om den praksis og de metoder til afvikling, der skal anvendes inden for den fælles afviklingsmekanisme, forudsat at offentliggørelsen ikke medfører videregivelse af fortrolige oplysninger.«***

31) Artikel 50, stk. 1, litra n), affattes således:

»n) at udpege en regnskabsfører og en intern revisor, som skal være funktionelt uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene skal finde anvendelse på«.

31) I artikel 50, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»***qa) at sikre, at nationale afviklingsmyndigheder høres om de retningslinjer, generelle instrukser, politikker eller vejledninger, der fastlægger afviklingspolitikker, -praksis eller -metoder, som disse nationale afviklingsmyndigheder vil bidrage til gennemførelsen af.«***

32) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

»Når Afviklingsinstansen afholder eksekutivmøder, er den sammensat af formanden, næstformanden og de fire medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b).«

b) I stk. 5 erstattes »artikel 43, stk. 1, litra a) og b)« med »artikel 43, stk. 1, litra a), aa) og b).«

33) Artikel 55, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Ved drøftelser vedrørende en enkelt enhed eller en koncern, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, og i tilfælde af at alle de i artikel 53, stk. 1 og 3, omhandlede medlemmer ikke er i stand til at nå til enighed ved konsensus inden for en frist som fastsat af formanden, træffer formanden, næstformanden og de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer afgørelse med simpelt flertal.

2. Ved drøftelser vedrørende en grænseoverskridende koncern og i tilfælde af at alle de i artikel 53, stk. 1 og 4, omhandlede medlemmer ikke er i stand til at nå til enighed ved konsensus inden for en frist som fastsat af formanden, træffer formanden, næstformanden og de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer afgørelse med simpelt flertal.«

34) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) at udarbejde et foreløbigt budgetforslag og et forslag til Afviklingsinstansens budget, jf. artikel 61, og gennemføre dette budget, jf. artikel 63«.

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer udpeges for en periode på fem år.

En person, der har fungeret som formand, næstformand eller medlem som omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), kan ikke udnævnes til nogen af de to andre poster.«

c) Stk. 6 ***affattes således***:

»6. Efter høring af Afviklingsinstansen på et plenarmøde forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet en endelig, kønsafbalanceret liste med kandidater til hvervene som formand, næstformand og medlemmer i henhold til artikel 43, stk. 1, litra b), og informerer Rådet om listen. Europa-Parlamentet kan foretage høringer af kandidaterne på denne liste. Alt efter resultatet i Europa-Parlamentet forelægger Kommissionen et forslag til udpegelse af formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer for Europa-Parlamentet til godkendelse. Når forslaget er godkendt, vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om udpegelse af formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.«

e) Afsnit 7, sidste punktum, erstattes af følgende:

»Formanden, næstformanden og de medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), forbliver i embedet, indtil deres efterfølgere er udnævnt og har tiltrådt deres hverv i overensstemmelse med den rådsafgørelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6.«

ea) Stk. 8 udgår.

35) Artikel 61 affattes således:

»*Artikel 61*

Opstilling af budgettet

1. Formanden udarbejder senest den 31. marts hvert år et foreløbigt forslag til Afviklingsinstansens budget, herunder et overslag over Afviklingsinstansens indtægter og udgifter for det kommende år, og sender det sammen med stillingsfortegnelsen for det kommende år til Afviklingsinstansen til vedtagelse på et plenarmøde.

Afviklingsinstansen tilpasser om nødvendigt på et plenarmøde Afviklingsinstansens foreløbige budgetforslag sammen med udkastet til stillingsfortegnelse.

2. På grundlag af det foreløbige budgetforslag som vedtaget af Afviklingsinstansen på et plenarmøde udarbejder formanden et budgetforslag for Afviklingsinstansen og forelægger det for Afviklingsinstansen på et plenarmøde til vedtagelse.

Senest den 30. november hvert år foretager Afviklingsinstansen på et plenarmøde eventuelle nødvendige tilpasninger af formandens forslag og vedtager derefter det endelige budget sammen med stillingsfortegnelsen.«

35) Artikel 62, stk. 3, affattes således:

»3. Det er Afviklingsinstansens ansvar på sit plenarmøde at vedtage interne kontrolstandarder og indføre de interne kontrolsystemer og -procedurer, der er nødvendige for udførelsen af den interne revisors opgaver.«

36) Artikel 69, stk. 4, affattes således:

»4. Hvis de disponible finansielle midler efter den indledende periode i stk. 1 falder til under målniveauet i nævnte stykke, opkræves de regelmæssige bidrag, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 70, indtil målniveauet er nået. Afviklingsinstansen kan udskyde opkrævningen af regelmæssige bidrag i overensstemmelse med artikel 70 i ***op til tre*** år for at sikre, at det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker Afviklingsinstansens kapacitet til at anvende Afviklingsfonden i henhold til artikel 3. Efter at målet er nået første gang, og de til rådighed stående finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes disse bidrag til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for ***fire*** år.«

37) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 erstattes af følgende:

»3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 69 fastsatte målniveau, kan omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af Afviklingsinstansen til de i artikel 76, stk. 1, fastsatte formål. Disse uigenkaldelige betalingsforpligtelsers andel må ikke overstige ***30*** % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel. Inden for denne grænse fastsætter Afviklingsinstansen årligt andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser af de samlede bidrag, der skal opkræves i henhold til nærværende artikel.«

b) Følgende stk. 3a indsættes:

»3a. Afviklingsinstansen indkalder de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til nærværende artikels stk. 3, når det er nødvendigt at anvende Afviklingsfonden i henhold til artikel 76.

Hvis et institut eller en enhed ophører med at være omfattet af artikel 2 og ikke længere er omfattet af forpligtelsen til at betale bidrag i henhold til nærværende artikels stk. 1, indkalder Afviklingsinstansen de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til stk. 3, og som stadig er forfaldne. Hvis det bidrag, der er knyttet til den uigenkaldelige betalingsforpligtelse, betales behørigt ved første indkaldelse, annullerer Afviklingsinstansen forpligtelsen og tilbageleverer sikkerhedsstillelsen. Hvis bidraget ikke betales behørigt ved første indkaldelse, beslaglægger Afviklingsinstansen sikkerhedsstillelsen og annullerer forpligtelsen.«

38) Artikel 71, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»De samlede ekstraordinære ex post-bidrag pr. år må ikke overstige tre gange 12,5 % af målniveauet.«

39) I artikel 74 indsættes følgende stykke:

»Afviklingsinstansen underretter Kommissionen og ECB, så snart den mener, at det kan være nødvendigt at aktivere finansielle ordninger, der er indgået aftale om for Afviklingsfonden i overensstemmelse med nærværende artikel, og giver Kommissionen og ECB alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med sådanne finansielle ordninger.«

40) I artikel 76 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Hvis Afviklingsinstansen fastslår, at anvendelsen af Afviklingsfonden til formålene i stk. 1 sandsynligvis medfører, at en del af de tab, som en enhed som omhandlet i artikel 2 har lidt, overføres til Afviklingsfonden, finder principperne om anvendelse af Afviklingsfonden som fastsat i artikel 27 anvendelse.«

b) Følgende tilføjes som stk. 5 og 6:

»5. Hvis de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, litra a) eller b), kun anvendes til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet under afvikling, har Afviklingsinstansen et krav over for den resterende del af enheden for eventuelle udgifter og tab, som Afviklingsinstansen måtte have afholdt som følge af bidrag til afvikling i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2, i forbindelse med tab, som kreditorer ellers ville have båret.

6. Afviklingsinstansens fordringer som omhandlet i nærværende artikels stk. 5 og i artikel 22, stk. 6, har i hver deltagende medlemsstat samme prioritet som fordringerne fra de nationale afviklingsfinansieringsordninger i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling i henhold til artikel 108, stk. 9, i direktiv 2014/59/EU.«

41) I artikel 79 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Deltagende medlemsstater påser, at hvis Afviklingsinstansen for at forhindre***, at*** indskydere ***af dækkede indskud og fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder med berettigede indskud bærer*** tab***,*** træffer afviklingsforanstaltninger over for et kreditinstitut, og forudsat at en sådan foranstaltning sikrer, at ***sådanne indskydere*** fortsat har adgang til deres indskud, bidrager den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet er tilsluttet, til de formål og på de betingelser, der er fastsat i artikel 109 i direktiv 2014/59/EU.

2. Afviklingsinstansen fastsætter ***i tæt samarbejde med indskudsgarantiordningen dennes*** bidrag i overensstemmelse med stk. 1 efter at have hørt indskudsgarantiordningen, og om nødvendigt den udpegede myndighed, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 18, i direktiv 2014/49/EU, om de anslåede omkostninger ved tilbagebetaling til indskydere i henhold til artikel 11e i direktiv 2014/49/EU og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 20 i nærværende forordning.

3. Afviklingsinstansen meddeler sin afgørelse som omhandlet i første afsnit til den udpegede myndighed, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU, og til den indskudsgarantiordning, som instituttet er tilsluttet. Indskudsgarantiordningen gennemfører uden ophold nævnte afgørelse.«

b) Stk. 5, andet og tredje afsnit, udgår.

41) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 79a

Indberetning om likviditet ved afvikling

Senest den 31. december 2024 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om likviditet ved afvikling.

I rapporten skal det undersøges, om en midlertidig likviditetsmangel efter rekapitalisering af et institut under afvikling bl.a. skyldes, at der mangler et værktøj i afviklingsværktøjskassen, og undersøges, hvordan midlertidige situationer med likviditetsmangel afhjælpes mest effektivt, idet der tages hensyn til andre jurisdiktioners praksis. I rapporten fremsættes konkrete politiske løsningsmodeller.

Artikel 79b

Senest den 31. december 2026 underretter Kommissionen, inden for rammerne af genoptagelsen af drøftelserne om bankunionen, Europa-Parlamentet og Rådet om effektiviteten og omfanget af mekanismen til intern tabsoverførsel i afviklingskoncerner som et resultat af reformen af krisestyringsrammerne.

I rapporten vurderes navnlig afviklingens omfang, graden af overholdelse af interne MREL-mål og betingelserne for adgang til branchefinansierede sikkerhedsnet, herunder Afviklingsfonden.«

42) I artikel 85, stk. 3, erstattes »som omhandlet i« med »vedtaget i henhold til«.

43) I artikel 88 tilføjes følgende som stk. 7:

»7. Denne artikel er ikke til hinder for, at Afviklingsinstansen videregiver sine analyser eller vurderinger, herunder når de er baseret på oplysninger fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2, eller andre myndigheder som omhandlet i nærværende artikels stk. 6, når Afviklingsinstansen vurderer, at offentliggørelsen ikke vil være til skade for beskyttelsen af almene hensyn med hensyn til finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, og at der er en offentlig interesse i at offentliggøre oplysninger, der tilsidesætter eventuelle andre hensyn, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5. En sådan offentliggørelse anses for at være foretaget af Afviklingsinstansen i forbindelse med udøvelsen af dens funktioner i henhold til denne forordning med henblik på denne artikels stk. 1.«

43) I artikel 94, stk. 1, indsættes følgende litra:

»***aa) samspillet mellem de eksisterende rammer og oprettelsen af den europæiske indskudsforsikringsordning«.***

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [Publikationskontoret: Indsæt datoen ***12*** måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Artikel 1, stk. 1, litra a), stk. 2, stk. 3, stk. 4, litra a), stk. 5, litra a), b) og c) nr. i) og ii), stk. 6, litra a), stk. 7, stk. 13, litra a), nr. i), og litra b), stk. 14, litra a), b) og d), stk. 19, litra d) og e), stk. 21, stk. 23, litra a), nr. i) første led, litra b) og d), stk. 25-35 og stk. 39, 42 og 43 finder anvendelse fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 1 måned efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i..., den […]

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*